

Megemlékezni Az Úrról

1. Köszönöm. Az Úr áldjon meg testvér! Örvendek ma este a Délvidéki Isten Összejövetelében lenni, dicsőíteni veletek emberek, élvezve ezt a jó közösséget, amit ti kétségtelenül folytonosan élveztek.
2. Kicsit fáradt vagyok. Az elmúlt este lent voltunk Tucson-ban az ottani banketten, és bizonyosan csodálatos alkalmunk volt. Az Úr megáldott bennünket. És én ennek a javaiból táplálkoztam egész nap.
3. Így most találkoztam, hallottam valakit tegnap este. Soha nem ismertem Carl Williams testvér fiát. Ma éppen dicsekedtem azzal a bizonyos fiatalemberrel, aki felállt és beszélt a fiatalok gyülekezetéről. És mondtam a lányomnak. Mondtam: „Most akarod azt választani, hogy oda menj?”
Azt mondta: „Nem ismerek ott senkit.”
4. Azt mondtam: „Valakit ismerni fogsz, vagy mindenki ismerni fog téged. Csak menj oda akkor is.”
5. És imádkozom, hogy vegye a Szentlélek keresztségét az alatt az összejövetel alatt.
6. Azt mondtam: „Az a szép fiatalember ott áll, és az arca az Isten dicsőségétől ragyog!” És megismételtem ezt Billynek.
7. Ő csak állt és rámnézett, mondván: „Apa, nem tudod ki volt az?”
Mondta: „Az volt Carl Williams testvér fia.”
8. Nos így tudom, hogy jó fajtából származtok. Ha ti... Látjátok?
Olyan boldog vagyok Phoenix-ben lenni ma este.
9. Nos, hát nem Pat Tyler testvér van ott? Hát honnan kerültél ide testvérem? Gondolom stoppolt New York-tól idáig. Körülbelül ilyen módon működik.
10. Emlékszem, láttam Gene testvért, Leo testvért itt ma este, Ed Daulton testvér, sok barátom itt körben és Ed Hooper testvér. És itt fent ma este, jól rálátok mindenkire és körbenézhetek, csodálatos.
11. Nos, kezdek egy kicsit fáradni. Elég gyorsan haladtam, és hosszú órákon át. És a feleségem mondta: „Észrevettem, hogy a második

hangodon beszélsz.”

Mondtam: „Ez alkalommal elő kellett azt vennem.”

12. Néha mikor beszélek, lemegyek, mélyen a torkomból beszélek, aztán az a rész megfájdul, és kimerül. Feljövök a felső részre, és onnan beszélek, így. Egyszerűen mindenféle dolgot meg kell tanulnunk, amikor az Úrnak munkálkodunk, nem, -amikor kimerülünk?

13. És remélem, hogy azok ott hátul mind szolgálók. Ha így van, hát pont jó, hogy ma este tartjuk, mikor ilyen szép csoport ember ül együtt. Nos, ez emlékeztet engem az ígéretre, hogy „Együtt ülünk Mennyei helyeken, Krisztus Jézusban.” ahol az Ő vére megtisztít minket minden bűntől.

14. Most igazán megpróbállak korán kiengedni benneteket. Emlékeztetve most, hogy holnap este Shores testvérnél leszünk. Így hívják? {Egy testvér mondja: „Így igaz” -Szerk.} Shores testvér, a tizenegyedik és a Garfield-nél. Az egy másik Isten Összejövele ott. Ja. Isten Összejövele, Isten Első Összejövele.

15. És aztán a többiek fogom hallgatni egy ideig most, a következő vasárnap reggelig. Feltételezem, az összejövetelen át. Csodálatos alkalmunk lesz. Egyszerűen érzem, hogy egy jó alkalmunk lesz.

16. És az ittlétemnek célja, amolyan beugrás tudjátok, körbe utazva segíteni minden helyen, és egy kis közösség a testvérekkel, és egy estét tartani itt és egyet ott, és megismernedni. És talán egy kis ébredési szellem elkezd leszállni az emberekre, és aztán azt tovább vinni oda, ahogy tudjuk, és aztán a nagy csúcspont. És gondolom, hogy ez alkalommal Oral Roberts testvér az a személy, aki a csúcspontot hozza a banketten, következő hétfő este. És most egy nagyszerű alkalmat várunk, és végig a hét hátralévő részében.

17. Így imádkozzatok értünk most, és menjetek ki az utcákra, a sövényekhez és az országutakra! És „kérjétek” őket? Nem. „Kényszerítsétek őket.” Kényszerítsétek őket, kényszerítsétek őket bejönni! Mert ez egy csodálatos alkalom lesz Phoenix számára, hogy nagy meglátogatást nyerjen, hogy ti... És tudom, hogy Isten akarja, amikor készek vagyunk, igen uram, amikor készek vagyunk. Ezért vannak ezek az ébredések, hogy megpróbáljunk megfelelni a feltételeknek, és imádságban legyünk, és felkészüljünk ennek a dolognak a megtörténésére.

18. Most, épp mielőtt megközelítjük az Igét, beszéljünk a Szerzőhöz,

amint meghajtjuk fejeinket imában! Most a fejeinket és szíveinket Istennek meghajtva, biztos vagyok, hogy egy ilyen méretű hallgatóságban sok kérdésnek kell lennie. És ha neked van egy, és szeretnéd megemlíteni Istennek, csak emeld fel a kezed, és ezen felül mondd: „Uram emlékezz meg rólam!”.

19. Mennyei Atyánk, Te tudod, hogy mi van mindegyik kéz mögött. Tudod, hogy mi villant át az elméjükön, és több mint képes vagy megválaszolni minden kérést. És imádkozunk, hogy add meg ezt Urunk! Kérjük, hogy a jóindulatod mosolyogjon ránk ma este, a Szentlélek ránk való kitöltésének formájában.

20. És megemlékezve Uram, hogy holnap este az Isten Első Összejövetelében leszünk, töltsd ki újra az áldásaidat ránk! És aztán odaát a Ramadában, a hét befejezésekor, Ó Istenem, legyenek szó szerint százak megmentve! Add meg ezt Uram! Legyen a Szellemnek egy olyan kitöltése, amíg az újságok nem tudnak többé csendben maradni, hanem kénytelenek legyenek közreadni a nyilvánosságnak, hogy mi történik! Add meg ezt Uram!

21. Egyszerűen ismertesd meg magadat a népeddel, Uram! Az alázatos szíveik hagy nyúljanak ki hit által, és higgyék, hogy megkapjuk ezeket a dolgokat, amiket kérünk.

22. Még imádkoznánk azokért is Uram, akik itt szerettek volna lenni ma este, és nem tudtak eljutni. Ők betegek és lesújtottak, és olyan állapotban vannak, hogy nem tudtak ide eljutni. Imádkozunk értük Uram! A Szentlélek látogassa meg mindegyiküket!

23. Áld meg ezeket a testvéreket, akik olyan hosszú úton keresztül jöttek, jeges mezőkön. És sokan még úton vannak idefelé. Őrizd meg őket Uram. Hozd el őket biztonságban.

24. Most áld meg ezt a gyülekezetet, ezt a jó pásztort, a gyülekezetét, a megbízottait, diakónusait, és mindazt, amiért kiállnak, Uram. Imádkozunk hogy légy velük, és segítsd őket. Most imádkozunk, hogy add nekünk az Igét. Mi csak el tudjuk olvasni, Urunk, és elolvasni a szöveget. Neked kell adnod az értelmezést, és mi Rád tekintünk. Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

25. Az Első Korinthus könyvében, a 11. rész. Ha valaki... tudjátok, általában szeretitek olvasni, vagy lejegyezni a helyet. Talán valaki talál valamit e mögött, amivel talán tökéletesíteni tudják azt, ami elhangzott. Vagy szolgálók, és néha a laikusok veszik ezt, és átolvassák, és

meghallgatják, hogy mi lett mondva. Én sokszor teszem azt, lejegyzem a szöveget. Így, ha akartok ma este követni, lapozzatok az Első Korinthus 11. részhez, és a 23. versnél kezdjük az olvasást.

Mert én az Úrtól vettem, a mit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret, És hálákat adván, megtörte és ezt monda: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti érettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Hasonlatosképen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új testamentom az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

26. És most a szövegért, innen szeretetném ezt venni: *Megemlékezni az Úrról.*

27. Most persze mindannyian tudjuk, a gyülekezetünkben ezt az úrvacsorai szolgálatkor olvassuk, minden alkalommal. És ez egy nagyszerű felolvasandó szöveg, vagy egy nagyszerű Íráshely arra az alkalomra, és ez oda illik. De én csak azokat a szavakat akartam: „Az Én emlékezetemre.”

28. Most, az úrvacsora sokszor egy nagy vitatárgy volt a korokon át, a Protestánsok és a Katolikusok között. Azt mondják, hogy a Katolikusok veszik ezt az úrvacsorát, és veszik ezt abban a reményben, hogy tettek valamit, amivel kiérdemelnek valami jó dolgot, hogy a bűneik meg lesznek bocsátva, mivel ezt teszik. A Protestánsok ezt egy emlékként veszik, hogy Krisztus már megbocsátott nekik, és örövendezésben veszik ezt, hogy már megbocsátatott nekik.

29. Pál tovább megy itt, elmondva, hogy hogyan jöjjünk az Úr asztalához. Ha van valami rossz, tegyük azt rendbe, mielőtt odamegyünk. „Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét.” És most nekünk nagyon-nagyon imádságban kell lennünk, mikor úrvacsorát veszünk.

30. De sokszor tűnődtem azon, hogy jól használjuk-e a közösség szót. Most a közösség azt jelenti, hogy „beszélni valakihez”, látjátok, „közösségben lenni vele.” És tűnödöm, hogy valójában, amikor összegyülekezőnk ilyen módon, Mennyei helyeken, hogy az nem közösség-e, hogy közösségben vagyunk Istennel, beszélünk Hozzá.

31. És aztán, ha csak csendben maradunk és engedjük, hogy válaszoljon! Sok dolog, és egyike a legszörnyűbb dolgoknak, amit teszek, hogy én

próbálok mindig beszélni, és nem maradok elég sokáig csendben ahhoz, hogy Ő válaszoljon nekem. Olyan sokszor tesszük azt az imában. Gondolom, hogy ha kiadnánk azt, ami a szívünkben van, és kifejeznénk magunkat az Úr Jézusnak, és aztán csak térdelnénk, és csendben lennénk egy ideig, és meglátnánk, hogy Ő mit mondana nekünk. Értitek?

32. És néha én megtettem azt, és az egész véleményem megváltozott, látjátok? Kérnék tőle valamit: „Most Uram ezek az emberek, nekik valóban van valamijük. Hiszem, hogy ők akarják, hogy ott legyek.” És csak elkezdenék imádkozni, és az első dolog tudjátok, megnyugodnák abban, hogy az az Úr akarata; de miután imádkozok, ha csak egy kis ideig habozok, látjátok, akkor az teljesen megváltozik, néha valahová máshová küld. Csak társalogni az Úrral. Ó milyen dicsőséges közösség, csak lemenni és beszélgetni, és társalogni, és várni rá, hogy visszaválaszoljon.

33. És gondolatok bele, hogy milyen nagy Személy az, akihez beszéltek, maga a Teremtő, és társalogsz azzal, aki beletette az életedet ebbe a vulkáni hamuba, amiben élsz. És valamikor neked azt el kell hagynod, és akkor az az Ő kezében van, hogy hová megy azután. És most megvan a kiváltságod, hogy kiválaszd, hogy melyik úton menjen az a lélek, amikor eltávozik.

34. És milyen csodálatos dolog társalogni vele az ígéretei alapján, és hallani Őt válaszolni, és azt mondani: „Minden rendben van.” Az igazán jól kifejezi ezt. Nem kell semmi hitvallásra néznünk. Nem kell semmi dogmára néznünk. Az egyetlen dolog, amit tennünk kell, csak annyi, hogy tudjuk, hogy tanúskodik az Igéjéről, és az el van intézve, és ennyi az egész. Akkor a teher lehullik.

35. Gondolkodtam az asztalhoz járulásról, ahogy azt ma este nevezzük, most azt úgy fejeztem ki, hogy az éppen annyira egy közösség itt, mintha vennénk azt, amit az Úr vacsorájának nevezünk.

36. Tudjátok, azok a keleti népek ott, ezt a dolgot teljesen összekeverték, és nem tudom őket ezzel kapcsolatban kiigazítani. És fent északon fogják, amikor vacsorázni megyek, és azt mondják ez estebéd. Azt mondják, hogy reggeli, és ebéd, és estebéd. Most hol jön be a vacsorám? Próbálok ezt kitalálni. Látjátok? És azt mondják: „Ó, az minden.”

37. Azt mondtam: „De az nem úgy van, nem az Úr estebédjét vesszük. Ő vacsorának nevezte azt, az Úr vacsorájának.” És úgy érzem, hogy kihagytam egy étkezést, ha ezt ilyen módon kezdték megnevezni.

38. De most, amikor mi így jövünk össze, ott Isten lejön. És az

úrvacsorai asztal valójában, az Úr testének megtört részei, amit elosztunk egymás között. Most az a szó szerinti Test, a kenyér, amit megtörünk, jelképezi a Krisztus testét.

39. Megfigyeltétek, hogy a Pünkösöd napján, milyen nagy dolog van nekünk ott? Az Isten, aki vezette az Izráel gyermekeit a pusztán keresztül, Ő, az a nagy Tűzoszlop. És a pünkösöd napján, ez a nagy Tűz leszállt, és felosztotta magát a népe között. Ó, gondolatok el, mennyire akarja, hogy együtt üljünk Mennyei helyeken, hogy mindannyian élvezzük a Szentlélek Tűzének melegét. „Kettős tüzes nyelvek szálltak rájuk, Tűzlángok. Isten felosztotta magát a Gyülekezet között. Ó, nem hozza az a gondolat tűzbe a szíveinket? Az az, amikor összegyűlhetünk Mennyei helyeken.

40. Most, tudjuk hogy az Ő asztala, ahol az emberek együtt ülnek, és közösségben vannak vele, az olyan, mint egy oázis a sivatagban. És egy oázis a sivatagban, ahol egy nagy forrás van, ahova a fáradt utazók odajönnek, és körbeülik ezt a sivatagi oázist, és felfrissítik magukat, és aztán megemlékeznek arról, hogy hogy került az oda.

41. És így van ez a gyülekezetben, ez a közösség asztala, ahol Istennek minden áldása, a teljes Evangélium, minden, ami Istentől a gyülekezet számára van, ki van hozva, és fel van szolgálva közöttünk. És ez olyan, mint egy oázis ebben a forró, égő, bűnös sivatagban, amin átutazunk. És aztán, amikor bejövünk, és beszélünk, elolvassuk a menüt, és aztán látjuk, hogy Ő megfordul és Ő nem úgy van, hogy nincs neki friss ebből, vagy friss abból, vagy ez törölve van, de Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Minden van a menüben, készen a felszolgálásra. Az a jó oldala. Akkor átnézhetjük a menüt, és vehetjük az egész dolgot. Egyszerűen szeretem... Én szeretem a teljes étrendet. Ti nem? {Hallgatóság mondja „Ámen.” - szerk.} Egyszerűen szeretem ezt venni.

42. És mialatt élvezzük ezeket az áldásokat, mindenki érzi az Ő Jelenlétét, és azt mondja „Ámen. Dicsőség Istennek! Halleluja!” és így tovább, abban megemlékezhetünk arról, aki ezt elhozta nekünk, és lehetségessé tette, az Úr Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának haláláról. Emlékezzetek Rá! Gondolom, hogy ez az, hogy sokszor talán olyan sok áldást élvezzük, hogy egyszerűen elfelejtjük, hogy azok honnan jönnek.

43. Egyszer elcsodálkoztam. Elmentem egy csoport, bizonyos gyülekezetből való keresztténnyel, és leültek enni, és soha nem adtak hálát Istennek az ételükért. Nos, gondoltam hogy ez elég furcsa volt. És

elmentem egy másik házba, és ők is csak fogták és ettek. És megkérdeztem ezt. És ők azt mondták: „Ó, hát. Az csak... Isten biztosítja azt úgyis. Látjátok?”

44. Azt mondtam: „Ez egy almafa alatt lévő disznóra emlékeztet engem, tudjátok. Az almák leesnek, és fejbeverik azt egész nap; soha nem fog felnézni, hogy meglássa, hogy az honnan jön.”

45. És így, tudjátok, szerintem nekünk megéri megállni és felnézni, meglátni, hogy honnan jönnek ezek a dolgok. Ó mennyire dicsőséges ez, megemlékezni az Urunkról, megemlékezni mindarról, amit értünk tett, és megemlékezni, hogy senki más nem tudta ezt lehetővé tenni. Semmi nem tehetette ezt lehetővé, csak a mi Urunk. És Ő annyira önként tette ezt, amikor nem volt egyetlen méltó személy sem; nem volt egy próféta, nem volt egy bölcs, egyetlen hatalmasság, egyetlen fejedelem, egyetlen király sem. Senki nem tehetette ezt meg, csak az Úr Jézus Maga, és Ő annyira készségesen tette ezt meg értünk. Csak emlékezzünk! A korokon át élő gyermekeiért tette ezt.

46. Most csak beszéljünk egy pár percet valamiről, amiről valakinek meg kell emlékeznie. Elképzelem, távol a Dicsőségben ma este, van egy Noé nevű ember, és neki bizonyosan van emlékezni valója az Úrral kapcsolatban. Mert abban az időben, amikor Isten készült elpusztítani az összes gonoszságot a föld színéről, Isten megemlékezett Noéről. És Noé emlékszik, hogyan menekült meg az Isten haragjától, Isten kegyelme által. Hogy kezdtek el azok a nagy vizek lefolyni az utcákon, és a szelek süvítettek, és a sziklák kiszakadtak a hegyekből. És micsoda szörnyű vihar. A házakat elfújta, és a források felfakadtak és Istennek ott volt Noé a bárka belsejében. Most ha az nem egy csodálatos hely a róla való emlékezéshez, ja, igen, bent lenni a bárkában, biztonságosan bebiztosítva az Isten Jelenlétében, hogy vele élj.

47. Aztán felidézhetünk egy másik embercsoportot, vagy legalábbis azt mondanám hármójukat, és őket Sidráknak, Misáknak és Abednégónak hívták. Hogyan álltak ki Istenért, megemlékezve, hogy Ő megtartja az ígérését! És hogy volt az, abban a nehéz órában, az álláspontjuk miatt, még a saját testvéreik is, sokan közülük elmentek a világba. De ők kitartottak, mindennek ellenére, és kiálltak Istenért. És amikor a kemence hétszerte jobban be volt fűtve, mint bármikor azelőtt, és bedobták őket a kemencébe.

48. És biztos, hogy emlékeznek arra a negyedik Férfire, aki ott volt bent

velük, és távol tartotta tőlük az összes meleget és a halált. Van valami abban a negyedik Férfiben. Talán beszélne Róla egy darabig, igen uram, hogy Ő volt az egyetlen, aki ezt lehetővé tudta tenni. Nem volt senki más személy, aki megtehetette, csak az a negyedik Férfi. És Ő volt az, aki biztosította az életet a halál torkában. Ámen. Visszatartotta a tűz lángjait, és megőrizte őket. És amíg csak lehet egy emlék, az soha nem tűnik el, úgyhogy megemlékezhetnek arról a napon, lent Babilonban.

49. Volt egy másik ember is lent Babilonban, akire szintén emlékszem, és az Dániel volt, amikor elhatározta a szívében, hogy nem szennyezi be magát a világ dolgaival.

50. Az egy jó állásfoglalás. Az amit nekünk, embereknek tennünk kellene, egy kicsit szorosabbra húzni a fegyverzet csatját. Ez az! Nem fogjuk magunkat beszennyezni a világ dolgaival, nem számít, hogy mit tesz a másik gyülekezet. Mi magunk felcsatoljuk azt. Pontosan az Igével fogunk maradni.

51. Nem számít mi jön, vagy megy, nem szennyezzük be magunkat. Ha a többiek azt akarják tenni, menjenek és csinálják. Ha azok az asszonyok vágni akarják a hajukat, hagy vágják. Mi nem fogjuk. Rendben. Ha manikürt akarnak hordani, hagy menjenek. Bármi is legyen az a dolog, festék, hagy menjenek tovább és tegyék azt. Mi nem fogjuk azt tenni. Ha a többiek azt mondják, hogy cigarettázhatnak és megúszhatják, nos, hagy menjenek tovább. De mi nem fogjuk azt tenni. Ennyi az egész. A-ha. A többiek haza mehetnek, korán elbocsátják a vasárnapi iskolát egy televízió program miatt, vagy szerda este kihagyják az egész szolgálatot egy bizonyos programért. Nem számít mit csinálnak, mi az Urat fogjuk szolgálni.

52. Azt a helyet fogjuk elfoglalni, mint Józsué: „Én és az én házam, az Urat szolgáljuk.” Emlékszünk, hogy Ő mit tett, hogy elhozza ezt az áldást számunkra, és mi annyira nagy becsben tartjuk azt, hogy semmilyen módon ne tudjuk azt beszennyezni. Ez, ami nekünk van, az Örök Élet kincse, és semmilyen értelemben nem akarjuk magunkat beszennyezni a világ dolgaival, egyáltalán nem.

53. És Dániel ugyanezt a dolgot határozta el a szívében, noha ott egy állampolgárrá vált; de nem az ő választása által, hiszen ő idegen volt. És minden újjászületett keresztyén egy idegen épp attól fogva, hogy újjászületett, mivel a Mennyhez tartozik. Az ő öröksége a Mennyben van.

54. És itt régebben, a feleségem és én, körülbelül két évvel ezelőtt volt

ez... Mercier testvér és ők kiruccantunk egy kicsit, ahogy mondjuk. A bevásárlóközpontban voltunk. És a városunkban az úgy van... Ő nagyon sok vallásos ember van, úgynevezettek. De láttunk egy asszonyt, akin szoknya volt, és ez volt a legfurcsább dolog, a többiek közül egyen sem láttuk, hogy az lett volna. És így sokat közülük ismerünk, akik kórusokban énekelnek, és minden. És így... A feleségem azt mondta nekem: „Hát miért?”

55. És azt mondtam: „Nos, látod, ők nem a mi polgártársaink.”

Ő azt mondta: „Mit?”

Azt mondtam: „Nem, ők nem a mi...”

Mondta: „Ők amerikaiak, nem?”

56. Mondtam: „Biztosan. Amerikaiak. Az talán eléggé igaz.”

57. Rájöttem az utazások alatt, a missziókban, a missziózásban körbe a világon, megyek Németországba, van egy nemzeti szellem, úgynevezett Német szellem. Ez a nemzeti szellem. Felmegyek Svájcba, rájövök, csak testvérek, majdnem ugyanazt a nyelvet beszélik, de egy másik szellem van ott. Látjátok? És az egy másik szellem Svájcban. Aztán átjövök Finnországba, az egy teljesen más szellem. Aztán jövök Amerikába, van egy Amerikai szellem. Ez igaz.

58. „Nos, azt mondd, nem azok vagyunk...?” Mondta: „Nem vagyunk Amerikai állampolgárok? Mért van az, hogy a népünk így és így?”

59. És azt mondtam: „Nos, látod édesem, látod, minden nemzet a nemzet szelleméből él. Az a nemzeti szellem.”

60. Mondta: „Nos, akkor nem az amerikai szellemből kellene élnünk?”

61. Mondtam: „Ó nem!” Mondtam: „Mi újjászülettünk. Egy Mennyei Szellemből élünk, ahol szentség és igazságosság van.”

62. És nem vagyunk amerikaiak, ebben az értelemben, mert Amerika csak egy földi nemzet. De amikor egy német, svájci ember, vagy bármi legyen is, amikor a Mennyből születik, akkor felveszi a Mennyei Szellemet. A természete és felépítése a fenti dolgokat keresi, ahol Krisztus az Isten jobbján ül. Ámen. Ő mennyire meg kellene arról emlékeznünk, hogy Ő meghalt, hogy képesek legyünk megerősödni ebből a dologból, beoltatni. Az igaz.

63. Egy jó, egészséges növényt nem kell... Nem kell permetezned egy jó egészséges növényt. A bogarak úgysem mennek rá. Ez igaz. A bogarak nem fognak bántani egy egészséges növényt. Azok a melegházi fajták azok, amiket állandóan permetezni kell, valamiféle hibrid dolog. És így

van ez ma. A gyülekezetet túl sokszor kell permeteznünk és dajkálnunk. Krisztus életerős egyedeinek kellene lenniük, a Jézus Krisztus Vérében megmosva, és az Isten Szellemétől születve. És a világi bogarak mind elszélednek. Még csak nem is próbálkoznak, sehogy. Ez szörnyen durva, de remélem, hogy megragad. Ez eléggé nyers kifejezés, de tudjátok miről beszélek.

64. Ó, Dániel hogyan határozta el a szívében, és jól emlékszik az eredményre. És valamikor mi is emlékezni fogunk az eredményre. Így amikor megemlékezett arról a nyomorúság órájában, Isten küldött egy Angyalt az oroszánok vermébe, és bezárta az oroszánok száját, hogy ne tudják őt bántani. Micsoda emlék, erre gondolni! Ó, az oroszánok vermébe dobva, mert elhatározta a szívében, hogy Istent szolgálja, és vissza tudott emlékezni arra. Hogyan ment ez? Valahogy így: „Isten elküldte az Angyalát. Ő látta a szívem ártatlanságát.” Ó, tessék, a szíved ártatlansága. Isten láthatta azt Dánielben, és a célját, hogy azt tegye, ami helyes, és elküldte az Angyalát, és visszatartotta az oroszánokat attól, hogy egyáltalán bántsák őt. Micsoda emlék! Tovább és tovább mehetnénk ezzel.

65. Csak emlékezzünk meg még egy személyről épp itt, vagyis egy népcsoportról, ami Izráel. Amikor Izráel elfoglalta a helyét, a helyükre álltak, hogy kiálljanak Istenért. És jött a halál angyala egy éjszaka, ami úgy volt, hogy elveszi minden ház elsőszülöttjét. És hogyan lett Izráelnek megparancsolva, hogy emlékezzen meg arról a vérről, ami az ajtófélfán volt. Az a dolog, ami visszatartotta az Isten haragját, és ott életben tartotta őket, az ajtón lévő vér volt. Ez egy emlékeztető volt. És ez, mindig, még mindig egy emlékeztető, a vér az ajtófélfán és a szemöldökfán. Micsoda emlékezte volt az! És ezt ismétелendő volt korokon át, amik következtek, hogy Isten azon az éjszakán különbséget tett az igaz és gonosz között.

66. Ó, nem tudom, hogy az éjszaka lesz vagy nem, de jön egy nap, amikor Isten meg fogja mutatni a különbséget az igaz és a gonosz között. És az egy emlék lesz számunkra, tudni, hogy a vér bizonyosan a szemöldökfán és az ajtófélfán van. És bárhová nézel, vagy az értelmed; a szemeddel nézel, és a szíveddel látsz. Az igaz. Emlékezni fogsz, hogy az Úr Jézus Vérében át nézel, azon a módon, ahogy Ő nézne arra. Micsoda idő!

67. Izráelnek volt egy másik dolog is, amire mindig emlékezhettek, hogy amikor ráálltak arra, amint Mózes hallották mondani, azt a nagy, Isten

Igéjével igazolt prófétát, és mikor elkezdtek menetelni. Mivel látták, hogy Isten igazolta az általa hozott üzenetet, mint igazságot, és az az Írások szerint volt, és Isten vele volt. És ő találkozott azzal, akinek nem volt neve, a Vagyoknak nevezettel. Ő igazán találkozott vele, mert látták Őt Mózzsal munkálkodni.

68. És aztán volt egy másik nagy emlékü, hogy amikor elkezdtek kivonulni, ott ment a Tűzoszlop előttük, hogy mutassa az utat. Micsoda emlékre gondolhattak, egy emlékeztető dolog, hogy nem volt szükségük iránytűre. Ámen. Mit mondtam? Nem volt szükségük iránytűre! Megvolt nekik Isten Fénye, hogy vezesse őket.

69. Micsoda emlék volt ez a bölcsenek, mennyire nem volt szükségük iránytűre, és egy Csillag vezette őket.

70. Micsoda emlék ez ma számunkra, hogy van egy Szentlélek, hogy vezessen bennünket; nem valami hitvallás, vagy divat, vagy valami hogy vezessen bennünket, vagy olyan ember készítette valami. Hanem a Szentlélek jön be az Ige horgonyával, és megerősíti az Igéjét, és bizonyítja, hogy ez az igazság. Micsoda emlékeztető a szívünknek, tudni azt, hogy az élő Isten még mindig él. Ó!

71. Megemlékezni Róla, hogy mit tett, végig elvezette őket az ígért földjére, ezen a módon.

72. Illésnek volt egy nagy dolog, ami által megemlékezhetett Istenről, Amikor megtette a kötelességét, pontosan azt, amit Isten mondott neki, hogy tegyen, hogy parancsoljon az esőnek, hogy még harmat se essen, amíg nem hívja. Felment és leült ott a Kérith patakja mellett. Ott tartózkodott ez idő alatt. Mennyire tudott erre emlékezni! Hogyan szerezt el edelt ezek alatt az évek alatt? De Isten szolgált neki a hollókkal. A Mennynek Istene! Nincs kérdés, „Honnan szerezték a hollók az eledelt?” Nem tudjuk, nem lehet megmondani. Az egyetlen dolog, amit tudott, egyszerűen alárendelte magát Isten Igéjének, amit ígért neki. És Isten gondoskodott a többiről.

73. Ez minden, amit nekünk tennünk kell. Testvérek, ez minden, amire szükségünk van. Csak Őrá van szükség az Igéjében. Hogyan fogja megtenni? Nem tudom. De látjátok, mi megpróbáljuk beoltani a saját elképzeléseinket, és ez az, ahol összezavarodunk.

74. Mi lett volna, ha azt mondta volna: „Ez a másik patak, lent a dombon, éppen ugyanolyan jó, mivel ebben több víz van”? Á-á. Nem.

75. Mi lenne, ha Ábrahám úgy gondolta volna, hogy Sodomát kellene

választani? Soha nem jött volna ki jól. De Ábrahám azt az utat választotta, amerre az Úr vezette, ragaszkodnia kellett egy ígéretéhez.

76. Illés meg tudott emlékezni, amikor megtett mindent, amit tudott. Megfedte azokat az asszonyokat, akik a napjaiban az elnök feleségének divatját próbálták követni, és azokat a dolgokat, amiket elítélt. És egy öreg, -azt hiszem- csak egy öreg, szegény alaknak nevezték. És ő ment, és pontosan azt tette, amit Isten mondott neki. És aztán ez egy leszámolóhoz érkezett, ahol azt mondta: „Lássuk, melyik az igazság. Most hívjátok fel ide a Baál prófétáit, hívjátok a prófétáit! És én hagy hívjam az Urat.” Ó, micsoda leszámolás, amikor tudta, hogy az Ő Igéje megigérte azt.

77. Ma mit mondhatnánk mi, mint Keresztények, a Buddhizmussal, Mohamedanizmussal, vagy bármivel szemben? „Lássuk, hogy ki az Isten!” Ámen.

78. Néhány éve, lent Indiában, ahol összejövetelen voltunk, és sok ember volt ott, de négy vagy öt jött az emelvényre. És nem lehetett megbecsülni, hogy hány ember volt ott. És imádkoztam egy kis leprásért. Nem voltak karjai, a fülei felemésztettek, és kis csontok voltak. És próbált megölelni engem, és én megöleltem őt, és imádkoztam vele. Az Úr elmondta nekem, hogy mi volt a baja, és az életéből dolgokat.

79. És láthattam a Rádzsákat és azokat ott ülni. Azt mondták: „Az gondolatátvitel, látjátok.” Elmondhattam, hogy hogyan gondolkodtak, mit fognak hozzámvágni.

80. Aznap a Jainok templomában láttak vendégül, ahol körülbelül tizenhét különböző vallás volt képviselve, és mindegyik a kereszténység ellen volt, és „Nem volt semmi a Kereszténységben.”

81. De azon az estén Isten megváltoztatta a programot. El kell olvasnunk a menüt, az Ő forrása mellett. Így a Szentlélek elkezdett kinyilatkoztatást adni. És egy kis idő után, egy Indiai jött oda, és ő vak volt. Azt mondtam: „Ez az ember vak. Ezt mindannyian láthatjuk. De ő egy házasságos ember. Van két fia.” Azt mondtam: „Kibetűzőm a nevét. Nem tudom azt kiejteni.” És az pontosan helyes volt. Meg tudtam tenni.

82. Azok, akiket szent embereknek neveznek, és mindazok ott kint, és a Mohamedán papok, és ott kint ültek. És így aztán megtudták, azt gondolták, hogy a gondolatukat olvastam, gondolatolvasás.

83. És úgy történt, hogy visszaneéztem, és ez a vak ember, egy látomással fölötté, ott állt, és rám nézett. Ő nekem! Tudjátok, Isten szolgálja, a

Szentlélek már elhozta a... amit a menü írt, tudjátok. Tudtam, hogy az készen volt a felszolgálásra.

84. Azt mondtam: „Most, ma azt mondták nekem, hogy a Mohamedán vallás a legnagyobb a világon, és a Buddha és ezek.” Azt mondtam: „Most, akarom, hogy az ott lévő papok közül, a Buddha papok, a Mohamedán papok, gyertek és adjátok vissza ennek az embernek látását, biztosan, most, ha ő olyan nagy. Ez az ember napimádó. És mindannyian tudjuk, mi, akik hisszük, hogy ő helytelen volt, ő a teremtményt imádta a Teremtő helyett.” Mondtam: „Rosszul tett, és tudjuk ezt. De” mondtam „biztos, hogy az Isten, aki a Teremtő; és az ember akar jönni és szolgálni azt a Teremtőt; Ő biztosan készen van megnyilvánítani Magát.”

85. Most, akarok valamit mondani. Semmi esetre sem mondtam volna azt, ha nem lett volna az a látomásom. Attól több eszem volt. Látjátok, az az, amit nem akarunk, feltételezve járni. A feltételezni, azt jelenti „felhatalmazás nélkül mész előre”. Ezért akarjuk figyelni, hogy mikor mondod ez „IGY SZÓL AZ ÚR”, nem csak egy vélemény, hanem valami, amiről határozottan, pozitívan tudod, hogy az Úr mondta. És nagyon bizonyosnak éreztem magam a látomással, tudtam, hogy az soha nem hibázott.

86. És azt mondtam: „Most, ha ez az ember helytelen, most a Mohamedánok azt mondják, hogy helytelen, és egy Mohamedánt csináltok belőle. Aztán Buddha azt mondaná, hogy ő helytelen. És a Sikhek és a Jainok, és a többiek, mind azt mondanák, hogy ő helytelen. De biztos, hogy van egy igazság valahol.” Ó nekem! Ó, micsoda dicsőséges dolog! Aztán azt mondtam: „Azt, aki visszaadja neki a látását, ő megígérte, hogy azt az Istent szolgálná.”

87. Megvakult a napba nézéstől, mert az a napisten volt. Látjátok? És azt gondolta, hogy az kifizette a Mennybe vezető útját. Most, megemlékezhetünk Krisztusról, hogy Ő nem azért szenvedett, hogy megvakítson bennünket, hanem, hogy látóképességet adjon nekünk. Látjátok? Így, akkor ha...

88. Azt mondtam: „Most, az aki jön, és ezt megteszi, azt a klánt fogom követni.” Mondtam: Azt fogom szolgálni, aki visszaadja neki a látását. És az volt a legcsendesebb csoport, amit valaha is hallottam. Senki nem mondott semmit. Aztán azt mondtam: „Nos, van ott egy Mohamedán pap, most miért nem jössz és adod vissza neki a látását?” Mondtam: „Miért? Azért mert nem tudod. És én sem tudom. De a Menny Istene

feltámasztotta a Fiát, Jézus Krisztust, Aki épp most mutatott nekem egy látomást, hogy az ember visszakapja a látását. És ha az nem úgy lesz, akkor én egy hamis tanúja vagyok ennek a Krisztusnak. És ha megteszi, akkor én Neki egy igaz tanúja vagyok. És nektek meg kellene térni, vagy muszáj... vagy el fogtok veszni a klánban, amiben vagytok.” Micsoda alkalom! És azt mondtam: „Ha az hamis, akkor fel kellene tennetek engem a repülőre, és visszaküldeni az Egyesült Államokba, és ide soha többé be nem engedni.”

89. Ó, de amikor a mi Istenünk színre lépett! Az ember, amint imádkoztam érte, ugyanolyan jól látott, mint én. Elfutott, és megragadta a város polgármester nyakát és elkezdte átölelni. És körülbelül négy órát voltunk ott. Nem volt cipőm, nem volt zseb a kabátomon, és a polgárőrség nem tudta őket visszatartani, és tolongás volt. És látnotok kellett volna, hogy...

90. De mi volt ez? Ugyanaz az Isten, ugyanaz az Isten, aki tüzet tudott hívni, lehozni a tüzet, hogy elvegye az áldozatát; el tudja hozni a Szentlelkét, hogy megerősítse az Igéjét, hogy Ez az Igazság, amíg biztos vagy, hogy ez az igazság.

91. Most, Illés biztos volt, hogy az az igazság. Hallotta Isten Hangját. Nem volt kérdés számára.

92. És nincs kérdés a szívedben ma este, hogy Isten még mindig adja a Szentlelkét úgy, ahogy a Pünkösdi napján tette, az megtörténik. Ha nincs kérdés, hogy Ő megtartja az Igéjét, és meggyógyítja a beteget, annak meg kell történnie. De biztosnak kell lenned afelől. Igazán látnod kell azt valódi hitszemekkel, aztán elfogadni és pontosan ott maradni.

93. És sok dolog volt, amiért megemlékezzen Istenről, amikor... Most sok dologra kell emlékeznie, hogy mit tett Ő akkoriban.

94. Az erkölcstelen asszony, akit Jézus fent Sikárnál talált, aki egy Samaritánus volt, ami inkább egy kiűzött nép volt, aki valóban hitt Istenben. Ők félig Zsidók, félig pogányok voltak, egy faj. Hittek Istenben. És ez a kis erkölcstelen asszony az állapotában, nagyon beszennyezve bűnnel, és egy nap valószínűleg elkeseredett a vének hagyományai miatt, a fazekak és üstök és mosakodások és így tovább.

95. Egy nap kiment ugyanahhoz a régi Jákób kútjához ott fent, és le akarta engedni a vödrt, hogy vizet merítsen. És forrást váltott. Ó, mennyire tud ő emlékezni arra, hogy ült ott Valaki, aki azt mondta: „Élő Vizek voltak benne.” Micsoda izgalom volt számára, amikor az az élő

Forrás megjelentette a bűneit, és elmondta neki, hogy hol hibázott, és leírta, hogy mit tett magával. És az egy üzenetet tett a szívébe, ami tűzbe borította őt Isten Dicsősségével; és futott a városba és az emberekhez.

96. Most tudjátok, hogy valójában az nem legális azon a vidéken, hogy egy asszony az utcán járkáljon, és különösen egy erkölcstelenséggel megjelölt asszony. De mondom neked, amikor ő megtisztult, és ivott abból a friss Vízből, próbálnád őt megállítani? Olyan volna, mint egy tüzet eloltani, egy tűzben lévő házat, egy igazán száraz időben és nagy száraz szélben, ami fújná azt a lángot.

97. És nem tudtad volna megállítani, mert valami valódit talált. A bűnei kiderültek. És emlékezni tud ma este a Dicsősségben arra, amikor a bűnei kiderültek. Emlékszik arra, hogy volt egy Forrás számára. Volt ott egy hely, az összes hitvallások, és felekezetek elutasították őt, de mégis talált egy oázist. Talált egy helyet, ahol volt Valaki, aki törődött vele. Micsoda örvendezés!

98. És mennyire tudunk örvendezni vele mi, akik le voltunk kötve hitvallásokkal, amik elhúztak bennünket Istentől, és találtunk egy Immánuel ereiből fakadó Vérrrel teli forrást. Ott elveszítettük a megkeményedett állapotunkat. És ittunk a Forrásból és felfrissültünk. És emlékszünk arra, aki kifizette az árat, hogy az Ő szelleme lehessen rajtunk, Jézus Krisztusra, az Isten Fiára. Micsoda emlék, amiről megemlékezhetünk!

99. Elképzelem ma este, hogy Hágárnak is volt valami, amiből ihatott, amikor kitették őt, félreértették. Most sokunk tud Hágárra gondolni, mint akit félreértettek.

100. Ki jár helyes, Istennel való életben, ki választja az egyenes, keskeny utat, és ne ismerné, hogy mit jelent félreértettnnek lenni? Engem félreértének. Minden személy, ti testvérek, akik helyesen akartok élni, és ti testvérnők, félreértének benneteket.

101. A szomszédaitok azt gondolják, hogy régi alakok vagytok, és próbálnak félrevezetni. „Miért nem jártok ebbe a közösségbe? És miért nem vesztek részt ezeken a kártyapartikon és ilyenek?” És ti elkerülitek ezeket. Félre vagytok értve.

102. Így volt Hágár is félreértve. És vele volt a gyermeke, a kis Ismáel, aki a méhének gyümölcse volt, a férjével, Ábrahámval kötött jogszerű házasságból. És ő egy szolgálólány volt. És őt az úrnője, Sára adta Ábrahámmal feleségül, mivel a többnejűség legális volt akkoriban. És ő

jogosan kötött házasságot az emberrel, mert hozzáadták. Megszülte a gyermeket, épp úgy, ahogy remélték. Ez az asszony semmit nem tett helytelenül. És mégis az úrnője félreértette, és kitette a pusztába, hogy meghaljon. Milyen azon a helyen lenni!

103. És a víz elfogyott a tömlőből. A kis Ismáel torka elkezdett kiszáradni. Vízért sírt. Egyre rosszabb lett a helyzet. És csak egy anya szíve tudta hallani azt a kiszáradt kis szájából eredő babasírást, a sivatagban valahol, az egyetlen gyermekét, és érezni, amint a kis teste kiszárad és haldoklik. Semmi víz, csak sziklák és homok, ahogy itt, Phoenix sivatagában láthatnád. Nincs hely. Félreértve! Micsoda idő!

104. Ott volt, egy szolgálólány, kezdésképpen, és próbált helyes módon cselekedni, ahogyan cselekednie kellett. És itt van a baba a kezében, és haldoklik. És annyira szomorú volt. Letette azt egy kis bokor alá. És elment egy nyíllövésnyire és letérdelt imádkozni. És megjelent ott egy forrás, ó nekem, „Annak a forrása, aki él és lát engem.” Még ma is áll. Valahogyan oda lett téve. Az a forrás még mindig áll, mint egy emlék.

105. Nincs elég képzettségem ahhoz, hogy ezt kifejtsem. De megpróbáltam, egy kicsivel ezelőtt, amikor egy kis jegyzetet írtam. És próbáltam ezt kifejezni. Nem tudtam azt megtenni. De tudjátok, hogy mi ez. Ennek és annak neveztem ezt. Azt mondtam: „Jobb, ha nem mondom. Az csak jobban megmutatja a tudatlanságomat.”

106. De egy dolgot akarok mondani. Tudom, hogy hol van egy másik Forrás, ami Pünkösöd Napján lett letéve. Ez épp annyira nyitva áll ma este, mint amikor ott régen megnyílt, és a vizek éppen olyan frissek minden férfi és asszony számára, aki az Isten Igéjével való helyes utat akarja választani, és vele akar járni.

107. Jövök ehhez a forráshoz, megemlékezve Jézusról, aki ezt lehetővé tette, hogy én, egy idegen, egy részegesnek fia, feljöhettem ahhoz a Forráshoz, és bocsánatot nyerhettem a bűneimre, és ihattam az Örök Életből.

108. Ó, hogyan érezhetett Hágár, amikor meglátta azt a forrást! Megmentette az ő és a gyermeke életét. Biztosan emlékszik arra az oázisra, életének minden idejében, és mindvégig, amíg emlékezhet.

109. Tovább és tovább mehetnénk a személyekkel. De gondoljunk csak erre, ne mulasszátok el meglátni a ti forrásotokat. Ne mulasszátok el meglátni a felfrissülés helyét, ami Életet hoz.

110. Jézust elküldték Pilátustól Heródeshez, hogy kigúnyolják. Mit

mulasztott el! Mi volt Pilátussal?

111. És amikor Pilátus elküldte Jézust Heródeshez, mennyire bolond volt Heródes. Amikor hallott róla, és hallott a szolgálatáról. És Pilátus zsidó lévén... vagyis Heródes, azt hiszem, Heródes zsidó volt. És ott állva előtte! És ott állt annak Jelenlétében, akiről az összes próféták prófétáltak Édentől fogva. Állva a Jelenlétében, és soha nem kért bocsánatot a bűneire. Soha, soha, soha... kíváncsi lennék, hogy valaha is gondolt-e, egy hátsó gondolatban arra, hogy ki előtt állt. Valószínűleg egyáltalán nem tudta, hogy kinek a Jelenlétében áll.

112. Azt mondd: „Az egy borzalom volt! Az volt a legnagyobb ostobaság.” Az volt. Ez volt a legnagyobb ostobaság, amit az ember valaha is tett. Nos, gondoljuk el milyen rossz vége lett.

113. De várjatok egy percet! Ma is vannak emberek, akik ugyanezt teszik, ott állnak ugyanazon Forrás mellett, és ugyanazt a hibát követik el, mint ő.

114. Négyezer éven át a próféták mind Őrá mutattak. De mivel nem az ő hitvallásuk szerint jött el, ahogy mondták, hogy jönni fog, így kivetették Őt.

115. Pontosan úgy. Ez pontosan így van. Igen uram. Még mindig kivetik Őt. Nem akarják, hogy közük legyen hozzá, hacsak nem a könyvük szerint jön, tudjátok, úgy ahogy a szövegekönyvük írja, látjátok... Annak úgy kell jönnie.

116. Ó, a próféták négyezer éven át róla beszéltek, és Ő ott állt előtte, és egy szót sem szólt, hogy bocsánatot kérjen. Ott volt a Jelenlétében, és a zsidó próféták szavainak beteljesülése éppen előtte állt, és egyáltalán nem kért megbocsátást. Csak ott állt. Ő, az egy szörnyű dolog volt!

117. De ma mi is ugyanezt tesszük. Csak mi hatezer év után állunk előtte. Nagyobb hibát követünk el, mint Heródes, és Pilátus, és Kajafás, és az akkori papok, mert nekünk még kétezer évvel több feljegyzésünk van. És még mindig elkövetjük ugyanazt a hibát.

118. Feltételezem, hogy Heródes egyáltalán nem gondolta át komolyan.

119. Most, azon tűnődöm, hogy mi mennyire gondolkodunk komolyan erről. Mennyire komolyan próbáljátok megfontolni ezt az Igét? Mit jelent az az Ige nektek? Tudjátok, hogy az Isten, nyomtatott formában? De mi átgázolunk ezen, valamilyen hitvallás miatt, és mondjuk: „A csodák napjai elmúltak. Dr. Jones így és így mondta, és az elintézi ezt.” És mégis ez a Biblia ott van minden könyvesboltban, majdnem, Bibliás polcokon,

gyülekezetekben. És a szolgálók és így tovább, ott állnak, és átfutnak rajta, és figyelmen kívül hagyják, a hitvallás miatt, és próbálják azt más korra vonatkoztatni.

120. Ahogy megjegyzést tettem, két vagy három alkalommal, mióta Phoenixben vagyok, az annyira megrázott engem. Az ember ilyen. Mindig magasztalják Istent azért, amit tett, és várják azt, amit tenni fog, és figyelmen kívül hagyják azt, amit épp most tesz. Ezt teszik. Elmulasztják meglátni azt.

121. Most, Heródes talán tudta dicsőíteni Istent azért, hogy kihozta a gyermekeket a pusztaból, és így tovább. És azt mondták: „Valamikor el fog küldeni egy Messiást. Dicsőőség Istennek! Akkor majd meglátjuk Őt.” És Ő ott volt, előttük állva, és nem ismerték fel.

122. „A világban volt, és a világ általa lett, és a világ nem ismerte meg Őt. De azoknak, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten fiaivá legyenek.” Szeretem ezt. Igen uram.

123. Ott, az Ő Jelenlétében, feltételezem, hogy nem gondolkodott el komolyan erről.

124. És sokan ma ugyanezt teszik, nem veszik ezt komolyan. Nem gondolják át komolyan. Azt gondolják: „Most, én gyülekezetbe járok, és pontosan olyan jó vagyok, mint te.”

125. Most, ne akarjátok ez a hozzáállást! Ugyanolyan jó lehetsz, mint én, és mégis egyáltalán nem jó. Látjátok? De ne akarjátok egyetlen embert sem példaképetekül állítani! Istent akarjátok Példaképül állítani, Jézus Krisztust, és akarjátok az Ő Igéjét venni! És ha nem...

126. Most emlékezzetek, a Biblia azt mondta, a Jelenések könyvében. Ez Jézus Krisztus teljes kinyilatkoztatása. „Ha valaki elvesz egy szót belőle, vagy hozzáad egy szót, az ő része ki lesz véve az Élet Könyvéből.” Úgyhogy ez a Kinyilatkoztatás.

127. „Isten sok rendben és sokféleképpen,” Zsidók 1, „szólt az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólt nekünk a Fia, Krisztus Jézus által.” És Krisztus, kinyilatkoztatva Önmagát, megismertette Magát, veszi az Igéjét, és növekedésbe hozza.

128. Ott állva a múltkor, beszélve, azt hiszem, Carl Williams testvérrel, volt ott egy pálmafa. Azt hiszem Carl testvér volt, vagy valaki. Azt mondtam: „Hát nem csodálatos fa ez?”

Azt mondta: „Igen”

Azt mondtam: „Mi ez? Vulkáni hamu.”

129. Ennyi az egész, a földnek pora, egy étellel benne. És az az élet, egy bizonyos fajta élet volt, ami pálmává tette azt. Emitt áll egy másik, ez egy másfajta fa. Ez egy fügefa. Mi ez? Vulkáni hamu a földből, benne egy fügefa étellel.

130. Nos tekintsünk magunkra! Mik vagyunk? Ugyanaz, mint a fa, vulkáni hamu, de egy emberi étellel benne. És az az emberi élet a földből származik, és vissza kell mennie a földbe.

131. De van egy Élet, ami Fönről származik, az egy ember, ő azáltal az Élet által él. Ez Örök Élet.

Mennyire esztelen! Nem tudnánk komolyan megfontolni ezt, barátaim?

132. Most, ez nem egy érzélem. Ez nem egy csomó hitelv betartása. Ez egy megtapasztalás. Ez egy Születés. Először a halált kell megtapasztalnod, mielőtt a Születésről tanúskodhatsz. Úgy, helyes sorrendbe tegyétek: megtapasztalni a halált, aztán tanúskodni egy Születésről. Minden magnak ugyanezt kell tenni. És ez a Mag Isten. És amikor ez a szívedbe van helyezve, ez előhozza egy Isten fiának Születését.

133. És így volt Jézus is, amikor a földön volt. Ő mondta: „Kicsoda kárhoztathat engem bűnnel? Kicsoda vádolhat engem –inkább- bűnnel?” A bűn „hitetlenség”. „Ha nekem nem hisztek, higgyetek a cselekedeteknek.” „Kutassátok az Írásokat! Azt gondoljátok, hogy abban van az Örök Életetek. Azok tesznek bizonyosságot rólam. Azok mondják el, hogy ki vagyok. És ha nem felelek meg azoknak az elvárásoknak, pontosan, amit az Írások mondtak, az Atya mondott, hogy leszek, amikor eljövök; ha nem felelek meg annak, akkor hibáztam.”

134. Ó, ha mi Keresztények, ha mi szolgálok, ha mi férfiak, asszonyok, Pünkösdiek, és a többiek, ha mi nem tudjuk azt venni, amit Isten mondott, hogy a Gyülekezetének lennie kell, ha nem tudunk felnőni arra az állapotra, amit mondott, akkor kárhoztatni lehet bennünket bűn, hitetlenség miatt. Megpróbáljuk azt mondani, hogy a csodák napjai elmúltak, és mindezeket a dolgokat, hogy és így és így, és így és így, akkor hitetlenséggel lehet vádolni bennünket. Mert csak egyetlen bűn van, és az a hitetlenség. „Aki nem hisz, immár elkárhozott.” Látjátok? Az első fokra sem léphetsz, ha nem hiszel. „Aki Istenhez járul, annak hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.” Így mi van, ha a gyülekezet...

135. Ezt akarja Isten. Ez meglesz Istennek, egy embercsoport, ami

elmondhatja: „Mit ígért meg Jézus Krisztus? Mi lett megígérve az utolsó napokra, ami nem lett megnyilvánítva általunk?” Ámen. Akkor leülhetünk, megemlékezhetünk Róla, megemlékezni Róla, amikor összejövünk.

136. Ha van valami, ami hiányzik, tegyük meg azt. Ha valami hiányzik belőlünk, térjünk vissza ahhoz. Emlékezzünk meg arról, hogy mit vár el, nem arról, amit gondolunk, hogy meg kellene lennie, de amit Ő mondott, hogy meg kell lennie. Látjátok? Nekünk meg kell, hogy legyen az, azon a módon, úgy ahogy Ő mondta. De tűnődöm, hogy nem...

Azt mondjuk: „Nos, ehhez tartozom.”

137. Kíváncsi vagyok, hogy komolyan átgondoljátok-e, hogy az semmit nem jelent Istennek. Az nem jelent semmit. Heródes valószínűleg azt mondta: „Nos, csak várj egy percet itt. Tudod ki vagyok?” Látjátok? Soha nem gondolkodott el komolyan. És nekünk komolyan kell gondolkodni.

138. Tudjátok mit tett? Amikor Krisztust elé vitték, első alkalommal, amint mind a próféták, bölcsek, végig a korokon át beszéltek Ennek az eljövételéről. És ott állt, éppen előtte. Tudjátok, ez alkalommal, hogy Isten odahelyezte Krisztust Heródes elé, ő csak szórakoztatást kért.

139. Szeretném tudni, testvérek. Gondolkodjunk komolyan most! Mi, Pünkösdi emberek, kíváncsi vagyok, hogy csak szórakoztatásra kaptuk a Szentlelket? De ezzel több jár együtt. Egy életet kell élni! Szeretném tudni, hogy nem ez-e a gyülekezeteink akadálya ma, testvérek? Szeretném tudni, hogy nem ez-e az oka annak, hogy még mindig itt vagyunk a pusztában, körbe vándorolva, ahelyett, hogy odaát lennénk az Ígéret Földjén, birtokolva mindent? Azon tűnődöm, hogy nincs-e valami, amit nem gondoltunk meg elég komolyan. Látjátok? Komolyan kell gondolkodnotok!

140. Ha azt Pilátus megtette volna, el kellett volna bocsátania. Ha Heródes megtette volna azt, el kellett volna bocsátania. De nem gondolkodott komolyan az első lehetőségével.

És akkor mit tett? Valami mutatóványt kért.

141. Ó, azok, ez van ma is. A Kereszténységet egy trükké akarják tenni, valami kis csel a kezedben. És hallgassatok ide, Pünkösdi emberek, legyetek mélyen őszinték ezekben a dolgokban! Amikor nyelveken szóltok, és magyaráztok, legyetek biztosak abban, hogy az a magyarázat. Látjátok? Ne cselezzetek! Miért akartok egy cselt, mikor Istennél megvan a valódi dolog számotokra? Látjátok? Miért fogadsz el egy helyettesítőt,

amikor az egek telve vannak a valódival! Látjátok? Látjátok? Őszintének kell lennünk. Nem lenne szabad csak úgy figyelmen kívül hagynod, és átlépned ezen! Nem szabad azt tennünk! Nem kellene trükköket kérnünk!

142. Szolgálatot kell kérnünk. Ámen. „Uram, ha lábtörlőnek kell lennem, tegyél engem a legjobb lábtörlővé, ami valaha is volt neked! Bárminek is kell lennem, hagy legyenek az!” Nem, „Tegyél engem... Ha nem lehetek egy Billy Graham, vagy egy Oral Roberts, hát akkor nem is leszek semmi.” Látjátok? Miért, pont annyira gondolva van rád is, mint Billy Grahamre, vagy Oral Robertsre, ha te vagy a lábtörlő, ha Istené vagy. Istennek szüksége van egy lábtörlőre; Ő egy jó lábtörlőt akar. Ennyi az egész. Látjátok? Ez nem számít.

De mi tovább megyünk, feltételezve, hogy ennek vagy annak kellene lennünk. Ne tegyék azt!

143. Csak kérjétek egy szolgálatot, bármi legyen is az! Látjátok? Bármi is az, hagyjátok, hogy Isten válassza ki a szolgálatokat! Látjátok? És akkor, amikor Ő ad neked egy szolgálatot, emlékezz, hogy Jézus az, aki oda irányított téged. Arra a célra születél. Legyél egy jó szolgálja, bármi is az. Igen.

144. Jézus mondta: „Miért hívtok engem „Úrnak”, és nem teszitek azokat a dolgokat, amiket mondok, hogy tegyék?” Tanulmányoznunk kellene az Írást. Fel kellene ismernünk, hogy mi Istennek a programja és terve. Azt mondta: „Úrnak hívtok engem.” Mondta, „De miért hívtok engem „Úrnak”, amikor nem cselekszitek azokat, amiket parancsoltam nektek?” Látjátok? Igen.

145. Úr, az „tulajdonjog”. A földesúr birtokolja a földet. És az emberek ma, boldogan elfogadják Jézust Megmentőnek. Nem akarnak a pokolba menni. Elfogadják Őt, mint Megmentőt. De amikor az „Úrra” kerül sor, ó nem! Aha. Látjátok?

146. Úr, hogy legyél a tulajdona. Ha egy szőnyeget akar, akkor egy szőnyeggé tesz téged. És ugyanolyan boldog vagy szőnyegként, mintha a hajnalcsillag lennél. Látjátok? Látjátok? Látjátok? Az akarsz lenni... Azok akarunk lenni..

147. Nem akarjuk Őt „Úrként”. Akarunk egy Megmentőt, de nem akarunk „Urat”. Akkor, amikor Ő „Úrként” jön, és az Igéből beszél neked bizonyos dolgokról. „Nos, most, arról nem tudok, látjátok. Nos, csak... egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy azt tegyem,” ti hölgyek itt.

Azt mondjátok, egy idő után el fogok fáradni. Nem, nem fogok.

148. Olyan leszek, mint az a társ mondta egyszer, elment, hogy egy ébredésen prédikáljon. Azt mondta, hogy a megtérésről prédikált; a harmadik este, megtérés; negyedik este, megtérés. Egy egész hétig a megtérésről prédikált.

149. És a gyülekezet pásztora, és néhányuk odamentek és azt mondták neki: „Testvér, igazán csodáljuk a szolgálatodat. De nincs egy másik?”

150. Azt mondta: „Ó, dehogynincs, uram.” Mondta: „Van másik. De hagy térjenek meg mind, aztán majd valami másról prédikálok.” Így, igen, uram.

151. Hagy kezdje a gyülekezet az ABC-vel. Aztán megyünk az algebrára, hogyan legyenek próféták, aztán az ajándékok, és így tovább. De először tanuljuk meg az első lépést, előbb. Tanulj meg járni, mielőtt futni tudsz, tudjátok. Így, és ha ki vagy merülve a szolgálával, mit fogsz tenni? Rendben.

152. De meg akarunk emlékezni az Urunkról. Erről kell megemlékezned, hogy Ő az, akinek szolgálsz. Nem azért kapod ezeket az ajándékokat, hogy legyen egy csomó szórakozásod. Ez igaz. Végülis, sokan, akik az ajándékokról beszélnek, -biztos vagyok, abból, ahogy cselekszenek,- nem tudják, hogy mi ez. Látjátok? Látjátok?

153. Az ajándék, Isten ajándékai, és dolgai nem olyan valamik, amikkel játszani kellene. Az Isten ajándékai kegyesek és fárasztóak. Fárasztóak. Az Isten Jelenlétében nincs kiabálás. A Jelenlét, az csak Isten áldása, amit kitölt rád. Látjátok? De az Isten Jelenléte egy nyomasztó dolog.

154. Nem akarom, hogy elfelejtsétek megszerezni azt a szalagot, ha tudjátok, Mennyi az idő uraim? És emlékezzetek arra!

155. Jákób, amikor azon a párnán, kövön feküdt, azon az éjszakán. És az Úr megjelent neki egy látomásban, és látott Angyalokat leszállni és fölszállni. Amikor felkelt, azt mondta: „Ez rettenetes hely, nem más, mint az Isten háza.” Rettenetes hely!

156. Mikor Ésaías, a próféta már sok éve prófétált, Uzziás ideje alatt. És mikor Uzziás elvételétől, mert megpróbálta elbitorolni a papok szerepét, és leprával sújtott, és meghalt. És Ésaías valószínűleg negyven éves volt, ötven. És próféta volt, ő, már csecsemőkora óta, mivel a próféták úgy születnek. „Az ajándékaik és elhívásaik megbánás nélkül valók.” És ott volt ő, az Istennek egy prófétája, egy nap, ott lent imádkozva és megvallva a bűneit, lent az oltárnál.

157. És hirtelen az Isten Jelenlétébe került, És látta Istent a Mennyben ülve, és a kíséretét. Látott szeráfokat, amint szárnyaikkal betakarták szent arcukat, és szárnyaikkal eltakarták lábukat, és szárnyakkal repültek, kiáltva: „Szent, szent, szent, a Mindenható Úr Isten.” Ja.

158. És Ésaiás akkor megemlékezett, hogy az ő kis életútja nem sokat ért. Mit kiáltott? Tudta, az ajándéka, Ő nem bánt megfelelően azzal. Távol volt attól. Azt mondta: „Uram, tisztátalan ajkú ember vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom.” És akkor az angyal... Látjátok, ez egy rettenetes dolog. Azt mondta: „Jaj nekem!”

159. Ez nem áldás, és kiabálás, és sikoltozás. Az jó. Most emlékezzetek, és azt nem ítélem el. De mondom nektek, hogy nem arról beszélek.

160. Ez Istennek hatalma és Jelenléte, ami olyan szent félelmet hoz, amíg megbénulsz a Jelenlétében. Mindig emlékezni fogsz. Emlékszel arra.

161. És Ésaiás emlékezett, amíg csak élt. Elképzelem, amikor a fűrész átvágta a testét, még mindig emlékezett azoknak az Angyaloknak a kiáltására: „Szent, szent, szent az Úr Isten!” Biztosan.

162. Jákób, az utolsó óráiban, emlékezni tudott azokra az Angyalokra, amint fel és alá jártak, és az egy annyira rettenetes dolog volt számára.

163. Ez nem az, amire az emberek gondolnak. Ez valami más. Amit tennünk szükséges, az az, hogy a jöjjünk a Jelenlétébe, megemlékezve Róla, hogy nem bolondozni hozott ide minket, hanem szolgálni, azért hozott ide minket, hogy Neki munkálkodjunk.

Volt miről megemlékeznie.

164. Mi van Iskáriótes Júdással? Neki is volt miről megemlékezni. Júdásnak volt valami, amire ma este emlékszik. Biztosan van. És mindig emlékezni fog erre. Biztosan. Miért? Eladta az Úr Jézust, személyes haszonszerzésért.

165. Kíváncsi vagyok ma este, hogy nem teszik-e sokan ma is ugyanazt a dolgot, eladod a születési előjogodat személyes haszonszerzésért, amikor tűzben kellene lenned Krisztusért. Amikor Érte kellene valamit tenned, Neki munkálkodni, vagy valami, csatlakozol valahová, ahol úgy élhetsz, ahogy akarsz, és mégis Kereszténynek vallhatod magad. Ma este ezt keresi a világ. A világot mondtam, nem a hívőt.

166. A hívő az egyenes utat keresi, hogy azon járjon, hogy rendbejőjjön.

167. De a hitetlen olyan helyre vágynak, ahova elmehet, és megtarthatja Keresztény vallását, és úgy élhet, ahogy akar. Ilyet akart ez a nemzet elnöknek, és ilyet kaptak. Pontosan. Ezt akarja a gyülekezet, és ezt

kapják. Igen, uram. Azt kapjátok.

168. De a hívő azt akarja, hogy minden le legyen faragva róla. „Ő félre akar tenni minden akadályt és bűnt, és kitartással megfutni az előtte lévő küzdőtér, nézván a Hitünk szerzőjére és bevezetőjére, Jézus Krisztusra.” Ja. Megemlékezni Róla, amint félreteszünk minden akadályt. Asszonyok hagyják megnőni a hajukat. Férfiak, ne legyetek Ricky-k, gyertek a gyülekezetbe, és azt tegyék, ami helyes, és ezeket a dolgokat. És pásztorok, olyan diakónusokkal a testületükben, akik három, vagy négyszer házasodtak; és mindezek a dolgok, megalkudni, mert sokat adakoznak és minden; be kell adnotok a derekatokat valamilyen szervezetnek, mert azt mondják nektek, hogy ez az, és a Biblia valami mást mond. „Tegyetek félre minden akadályt!”

Emlékezzetek Jézusra! Ő nagyon népszerűtlen lett.

169. A fiatal Rabbi, a világ egyik legnagyobb Embere volt akkor, amikor gyógyította a betegeket és mindenféle jót tett, meggyógyítva a betegeket, és a vakoknak visszaadva a látását, megmutatva a népnek, és megnyilvánítva Istent rajtuk keresztül, a saját gondolataik által. Beszélhetett hozzájuk. Ő egy nagy Rabbi volt.

170. De egy nap leült, és elkezdte elmondani nekik az Evangéliumi Igazságot. Attól fogva nem volt népszerű. Nem, soha. Az első dolog, tudjátok, az egész csoport elsétált. És aztán a hetven azt mondta: „Kemény beszéd ez. Ki értheti meg?” És elmentek.

Akkor felállt és megkérdezte a tanítványokat: „ti is el akartok menni?”

171. Ők azt mondták: „Hová mehetnénk Uram? Egyedül hozzád. Kifogytunk. Készek vagyunk, nem számít mi az. Készek vagyunk menni.” Úgy emlékezzünk meg Róla!

172. Emlékezzetek, Ő volt a Példánk. Megtett mindent, elítélt minden Farizeust, elítélte a világ összes dolgát, végigment a világon, anélkül, hogy egy folt esett volna rajta. Ő egy Isten által megvizsgált Bárány volt. Azt mondta: „Ez az Én szerelmes Fiam. Benne gyönyörködöm.” Ő olyan fajta életet élt.

173. Aztán vette a világ összes bűnét, az én bűnömet és a te bűnödét, és Őrá helyezte. És aztán még a szent homlokáról jövő izzadság is, mint Vércseppek, hulltak alá. Nem azért, mert Ő volt bűnös, hanem az én bűnöm tette azt és a te bűnöd.

174. És ha Ő azt meg tudta tenni érted és értem, hogyan állhatnánk fel valami dogmákkal és a világ bolondságával és a modern napok dolgaival?

Meg kell emlékeznünk az Úrról, megemlékezni arról, hogy mit fizetett Ő a megváltás áráért. Soha ne szégyelljétek ezt! „Legyetek készek bárkinek számot adni a bennetek lévő reménységről!” Azt kellene tennünk, testvérek!

175. Az utolsó órákba lépünk most. A Nap lenyugszik. A civilizáció keletről jött. Most ez a nyugati parton van. Nem mehet tovább. Ott van a határ, és a világ bűne felhalmozódik, és feltornyosul Hollywood szégyenletes hullámaiban. Ez egyenesen visszavetődik a gyülekezetbe. És ez micsoda idő! Meg kellene arról emlékeznünk, testvérek!

176. Emlékezzetek az Urunkra! Mit tenne Ő, ha itt állna ma? Ő ragaszkodna ahhoz az Igéhez. Minden kísértés közepette, annál az Igénél maradna. Ő ezt tette. Ő volt a példátok.

177. Amikor Sátán odajött Hozzá és azt mondta: „változtasd ezeket a köveket kenyérré!” Ő azt mondta: „Meg van írva...” Látjátok, állandóan az Atya Igéjével. Emlékeznünk kell, és ugyanazt tenni. Ő volt a példánk. Igen uram.

178. Azon napok papjainak is sok emlékeznivalójuk lesz. Ma este ők az elveszettek világában emlékeznek.

179. Azt mondod: „Branham testvér, neveznéd azokat a papokat... ? Szent papokat, azokat, ők vallásos emberek voltak.

180. Most, várjatok egy percet! Ők magukat tették vallásossá. Hamis szentségük volt, egy hamis kegyesség, ami valójában nem Istentől volt. Jézus nyíltan megmondta nekik: „Az atyátoktól, az ördögtől vagytok, és az ő dolgait cselekszitek.” És megmondta nekik, hogy kik voltak. És nekik is sok megemlékeznivalójuk van. Mivel, mikor látták a Messiás eredeti megnyilvánulását, bizonyítva, hogy Ő volt a Messiás, szándékosan elutasították, és azt mondták, hogy egy gonosz szellem tette azt. Mondták: „Ez Belzebub volt.”

181. És Jézus megmondta, hogy az istenkáromlás. „Aki egy szót szól a Szentlélek ellen, az soha nem lesz megbocsátva.” Van miről megemlékezniük. Ne az ő helyüket foglaljuk el, testvérek! Ne legyen olyan a sorsunk, mint az övék.

182. De ha valaminek lennem kell, hagy legyek olyan, mint Nátánael, mondva: „Te vagy az Isten Fia. Te vagy az Izráel királya.” Hagy álljak úgy, ahogy azok közül egy. Hagy álljak úgy.

183. Hagy álljatok ti is, asszonyok, úgy ahogy az az asszony a kútnál, ahogy ő ma este áll. Sok mindenre kell emlékeznie, ahogy arról

beszéltünk. Talált egy forrást.

184. És azok a papok, nekik... Miért tették ezt? Tiszta nyers féltékenységből. Az az egyetlen oka. Buzgóak voltak a hitvallásukban. Azok voltak. Buzgóak voltak a hagyományaikban. A véneik olyan hagyományt állítottak föl, ami ellentétes volt az Igével, és buzgólkodtak abban a hagyományban.

185. Testvérem, neked és nekem ne kelljen felelni azért, hogy valami hagyományokban buzgólkodtunk. Emlékezzünk meg Jézusról, mi volt Ő! Maradjunk azzal, amit Ő mondott! Tiszta nyers féltékenységből tették ezeket a dolgokat. Ó, micsoda dolog! Igen uram.

186. A gazdag embernek is van mire emlékeznie. Meg volt neki adva a lehetőség, hogy elfogadja Jézus Krisztust, de jobban szerette az emberek dicséretét, mint az Isten dicséretét. És emlékezzetek, a Biblia nyíltan mondja, hogy megemlékezett arról miután halott volt és a pokolban volt, és az a felelet jött vissza hozzá: „Emlékezz, hogy életed során megvolt a lehetőség!”

187. És Phoenix, neked is megvan a lehetőséged. A világnak megvan a lehetősége. Ne engedd, hogy az keresztesse az utadat, és ne ismerd fel, úgy, mint Heródes és sokan közülük tették!

188. Nos, kimutatták, hogy azok a papok valójában tudták, hogy ki volt Ő, mivel Nikodémus ezt kifejezte, mikor odajött. Ő a farizeusok egyik vezetője volt. Azt mondta: „Rabbi, tudjuk hogy Istentől jött tanító vagy, mert senki sem teheti azokat a dolgokat, hacsak nem Isten van vele.” Látjátok, ők tudták ezt. De látjátok, vissza kell arra emlékezniük. Jobban tudták, de nem tették meg.

189. Engeded, hogy a hitvallásod visszatartson a Szentlélek keresztségétől, mert azt mondják neked, hogy nincs olyan dolog.

190. Egy néhány hónapja kint voltam a kórházban, hogy imádkozzak egy asszonyért, a városunkban, Indianában. Egy kis hölgy feküdt ott, aki rendbe akart jönni Istennel. Ő egy visszaeső volt. Egykor a gyülekezetembe járt. Újra kiment. És persze, hét ördög ment bele, rosszabbak, mint azelőtt. És ott feküdt ő, a kórházban, haldokolva.

Azt mondta: „Branham testvér, nem akarok így meghalni!”

191. És én azt mondtam: „Rendben testvérnő. Neked nem kell, ha még mindig van egy vágy a szívedben, hogy Istent szolgálj. Ő soha nem hagyott el téged. Te hagyta el Őt, de Ő soha nem hagyott el téged. Most megteheted, ha teheted.”

Azt mondta: „Én akarom, Baranham testvér!”

Azt mondtam: „Rendben, imádkozni fogunk.”

192. Feküdt ott egy másik hölgy, lebiggyesztett ajakkal, úgy nézett rám, hogy át tudott volna rajtam gázolni, ő és a fia. Feküdt az ágyban; egy műtetre várt, előző nap. És láttam őt, ránézett a fiára és átnézett rám.

193. És azt mondtam: „Megengedné, hogy imádkozzunk?”

Azt mondta: „Húzd be azt a függönyt!”

Azt mondtam: „Nos,.. Hívó vagy?”

Azt mondta: „Azt mondtam, húzd be azt a függönyt!”

Azt mondtam: „Csak megkérdeztelek.”

Azt mondta: „Értésedre adom, hogy Metodisták vagyunk.”

Azt mondtam: „Hát akkor az bizonyosan kifejezi azt, látod.” Látjátok?

194. Mi volt ez? Nem akarta látni, hogy másvalaki, az a szegény, visszacsúszott asszony visszajön Istenhez. Most, ha Metodista lett volna, az más lett volna, látjátok. Nem emlékezett ott Jézusra, látjátok. Csak a hitvallására emlékezett.

195. Csak emlékezzetek! Rendben. Ó, milyen szörnyű dolog lesz az, az Ítélet Napján.

196. Néhány hete egy liftben utaztam, Louisvillében. Egy vizsgálatra mentem fel, egy orvosi vizsgálatra, egy orvos barátomhoz, hogy igazolást szerezzek, mivel a tengerentúlra szeretnék menni Rowe testvérral és a többiekkel, hamarosan. És így gondoltam, hogy elintézem az orvosomat, amíg lehet, és felmentem.

197. Volt néhány ember, aki velünk tartott, fel az emeletre. Jó magasra mentünk, körülbelül a nyolcadik emeletre, Louisvillében egy épületben, a Heyburn épületben. És amint fent voltam, amilyen magasra mehettünk, ezek... Egy közülük gondolom, egy kicsit ittas volt. Körbenézett és azt mondta: „Nos fiúk, azt hiszem ez a legmagasabb, ahová valaha is juthatunk.” Mondta: „Jobb, ha kiszállunk.” Nem szóltam semmit. Nem tudta, hogy prédikátor vagyok. Így csak megvártam, hogy kiszálljak.

198. Azt mondtam: „Csak egy percre! Az a megjegyzés, amit tettél.” Mondtam, „Ha a saját érdemeinkben bízunk, ez a legmagasabb, ahová valaha is eljuthatunk, de” mondtam, „ha Jézusban bízunk! Emlékezz meg Róla!” Ámen.

199. Magasabbra mehettünk, amikor elhagyjuk, amint az Outlaw énekesek mondták az elmúlt este, a Jupitert, Vénuszt, Neptunt, Marsot, a Fehér Tejútát, és tovább és tovább és tovább megyünk. Nincs különbség. Túl

minden naprendszeren, az egeknek egeibe! Én boldog vagyok azért.

200. Csak emlékezzetek, hogy Ő tovább ment, azon dolgok fölé. Igen. Ha a saját érdemeinkben bízunk, bizonyosan elveszünk. De ha az Ő érdemeiben bízunk, megtartatunk.

201. Ó, megemlékezhetünk Jézusról az Ő kegyelmében, Hogy Ő felemelt minket, és megígérte, hogy már most, éppen most nem kell földhözkötteteknek lennünk. Látjátok? Nem vagyunk a földhöz kötve már. Mi a mennyhez tartozunk. „Már halottak vagyunk. Az életünk el van rejtve Őbenne, Krisztus által.” És vele együtt feltámadtunk; nem... nem halottak vagyunk vele. „Vele együtt feltámadtunk, és Mennyei helyeken ülünk.”

202. Megemlékezni Róla, Mennyei helyeken ülve! „Mikor, Branham testvér?” Épp most. Igen. Nem Vele fogunk feltámadni. Már feltámadtunk Vele. Ez a feltámadás Zsengéje: általment a halálból az Életre, és mindörökké él; Mennyei helyeken ülve Krisztus Jézusban, már feltámadva Vele a halálból. Igen. Milyen dicsősége dolog ez, Mennyei helyeken ülni Jézus Krisztussal, az Isten Fiával! Igen uram! Most megemlékezhetünk Róla, és minden nekünk tett ígéretéről, amint most épp itt ülünk.

203. Néztem az órát ott hátul, és gondoltam: „Hát, egész jól csinálom. Befejezem azt itt, hét órákor.” Még körülbelül további, három oldalnyi jegyzetem van, és azokat oda alá tettem. Amikor lenéztem az órára, és megláttam, hogy nem hét óra volt. Így gondoltam, „Egész jól csinálom.” Hol voltam? Egész idő alatt el voltam tévedve? Tudtam, hogy iszonyatosan jól éreztem magam, de nem tudtam, hogy ennyire jól. És folyamatosan figyeltem azt az órát, és gondoltam, hogy valami nem stimmel.

204. Nos ez fog történni egy napon, barátaim. Az idő megáll. És elmegyünk az Égi utazásunkra az Örökkévalóságba, ahol nincs többé idő. Nem csodálatos lesz az?

205. De mialatt itt ülünk, ahol az idő semmit nem jelent nekünk, már fel vagyunk emelve Mennyei helyekre. Mire emlékezhetünk? Megemlékezhetünk minden ígéretről, amit Ő számunkra tett. „Ha bennem maradtok, és az Én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok.” Igaz ez?

206. Emlékszem a János Evangéliuma 5:24-re, „Aki hallja a beszédemet, és hisz,” nem megjárja a hitet, most, hanem „hisz abban, aki elküldött

Engem, annak örök Élete van,” ez jelen idő, „és nem megy az ítéletre, hanem általment a halálból az Életre.” És épp most, mi Krisztus Jézusban élünk, Mennyeiekben ülve. Ez ígérte Ő. Emlékezhettünk.

207. Emlékezhettünk, hogy hogyan mondta, tette ismertté magát a nép között Messiásként. A hívők meglátták ezt. És emlékszünk, hogy a János Evangéliuma 14:12-ben ezt mondta: „Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd ezeket, amiket én teszek.” Emlékezhettünk, hogy Ő megígérte azt.

208. Emlékezhettünk, hogy megígérte, hogy az utolsó napokban a Szentlélek emberi testben fog megnyilvánulni, épp úgy, ahogy Ő Sodomában tette, mielőtt az el lett égetve. Emlékszünk, hogy Jézus tette azt az ígéretet. Én emlékszem rá. Ő úgy mondta. Jézus mondta úgy. Éppen annyira hiszem azt, mintha épp ott ülnék, és Ő mondaná ezt nekem, mivel az épp itt van, és ilyen módon hiszem én azt az Igét. Emlékszem, hogy Ő mondta úgy. Ennyi az egész.

„A cselekedeteket, amiket én teszek, ti is tenni fogjátok.”

209. Emlékszem, olvastam az Írásokban, az elmúlt este, ahol Jézus azt mondta, hogy „Sok mondanivalóm volna még nektek. De ti... most nem tehetem. De amikor a Szentlélek eljön, látjátok, Ő eszetekbe juttatja ezeket, és megmutatja nektek az elkövetkezendőket.”

210. Emlékszem, hogy a Szentlélek szólt, és mondta: „Az Isten Igéje élesebb, mint bármely kétélű kard, elválasztja a velőt a csonttól, és megítélője a gondolatoknak, és a szív titkainak.”

211. Emlékszem, hogy Jézus egyszer egy tömegben haladt keresztül, és egy kis asszony megérintette a ruháját. És elment és leült, és ott kint felállt, vagy akármit is tett. És Jézus megfordult és azt mondta: „Ki érintett meg?”

212. Akkor Péter azt gondolta, hogy elment az esze. Azt mondta, nos megfeddte őt és mondta: „Hát mindenki hozzád ér!”

213. Ő azt mondta: „De észrevettem. Elgyengültem. Erő ment ki belőlem.” Körbenézet. Megtalálta a kis asszonyt, elmondta neki „a vérfolyását. A hite megtartotta őt.”

214. Emlékszem, hogy a Biblia tanítja, a Zsidókban, hogy most Ő egy Főpap, ő, akit meg lehet érinteni a gyengeségünk érzéseivel. Az igaz.

215. Emlékszem, hogy a Biblia mondta a Zsidók 13:8-ban. Megemlékezek Jézusról. A Zsidók 13:8-ban azt mondta: „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” Ő mennyire meg tudunk emlékezni Róla! Igen uram. Ó mennyire...

216. „Még egy kevés idő, és a világ nem lát Engem többé; de ti megláttok Engem,” a gyülekezet, a hívő, „mert veletek leszek, mégpedig bennetek, a világ végezetéig.” Ez igaz. „Soha nem hagylak el benneteket.” Ó, ez nem olyan valami, ami ma megtörténik, és holnap vége. Ez Örökkévaló. „Soha nem hagylak el. El nem távozom tőled.” Ó nekem! Az kiáltásra készítené minket.

217. Komolyan meg akarjuk ezt fontolni. Emlékezzetek Jézusra, nem csak véletlenszerűen. Ő megígérte ezt. És ha ez nem jó, akkor a Biblia nem jó. És akkor miért ülünk itt? Miért is élünk? Miért próbálkoztok? Mire valók az erőfeszítéseitek? Miért izzadtok? Ha ez helyes, egyáltalán, vagy minden apró része helyes, vagy egyike sem helyes. Emlékezzetek, nem te, én vagy a pásztorod tette az ígéretet. Jézus volt az, aki ezeket az ígéreteket tette. Emlékszem, hogy Ő mondta.

218. Emlékszem, hogy Ő mondta: „Menjetek az egész világra, és prédikáljátok az evangéliumot minden teremtménynek.” Milyen messzire? „Az egész világra.” Ja. A kétharmada még semmit sem tud Krisztusról. „Az egész világra, minden teremtménynek. Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.” Emlékszem, hogy ezt Ő mondta. Ha erre tudok emlékezni, akkor hogyan fogadhatok el valamit, ami azt mondja, hogy az az idő elmúlt? Emlékszem, hogy Ő mondta: „Az egész világra, minden teremtménynek. És ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.”

219. Hogyan helyezhettem magamat egy olyan embercsoportba, aki megtagadja azt az Igét, amikor Isten vigyázott az Igéjére, hogy bizonyítsa azt? Hogyan köthetem magamat össze a hitetlenekkel?

220. Ó Istenem, hagy emlékezzek meg Jézusról! Hagy emlékezzek arra az állásfoglalásra, amit Ő tett. Hagy emlékezzek, hogy Ő a Megmentőm. Hagy emlékezzek, hogy halott vagyok. Többé nem vagyok. Harminchárom éve halott vagyok. Krisztus az, aki bennem él.

221. És ha látom őt helytelen dolgokat tenni, akkor tudom, hogy soha nem haltam meg; William Branham még mindig él; még mindig élsz. Ameddig engedetlenkedsz a parancsolatainak, még mindig élsz. De amikor engedelmeskedsz a parancsolatainak, „Ha engem szerettek, a beszédeimet megtartsátok!”

222. Mennyire csodálatos arra gondolni, hogy Ő ezt megígérte! „Még egy kevés idő, és a világ nem lát engem többé. A világ nem fog Engem látni, de ti megláttok Engem.” Ó! „Bárhol ketten vagy hárman összegyűlnek, közöttük leszek.” Én emlékszem arra. Emlékszel arra, testvér? (A testvér

mondja: „Ámen” szerk.)

223. „És a cselekedeteket, amiket Én teszek, ők is tenni fogják.” Milyen fajta cselekedeteket tett Ő? Tessék. Látjátok?

224. „Ó, hát persze, nos Branham testvér, az máskorra szólt. Ez nem az.”

225. Én arra emlékszem, amit Ő mondott. Nem emlékszem arra, amit te mondtál. Az elmúlt, látod, de emlékszem arra, amit Ő mondott. Látjátok? „Aki Én utánam akar jönni, tagadja meg magát,” tagadja meg a saját gondolatait, tagadja meg a saját gondolkodását. Megtagadhatod az apádat, anyádat, feleségedet, gyermekeidet; de van valami olyan valóságos, hogy azt nem tudod megtagadni. Az tart téged. És Ő itt van.

226. Most, csak emlékezzünk meg minden ígéretről, amit Ő tett, amint meghajtjuk fejeinket!

227. Mennyei Atyánk, sok kérés volt, csak egy néhány perccel ezelőtt. Kezek emelkedtek fel az egész épületben. De, Atyám, Te vagy az Élő Isten. És imádkozom Hozzád, Úr Jézus, hogy áldd meg ezeket az embereket. A Te Szentlelked lakozzon rajtuk, adj nekik Örök Életet, add meg nekik, amire szükségük van!

228. Hagy emlékezzünk meg, hogy Te tetted az ígéretet. Te vagy felelős ezért az ígéretért. Hagy emlékezzünk, nem számít bárki más mit mond, Te vagy az. Te vagy az, Akire várunk, hogy betöltsd az ígéreted, Te vagy az, aki mondta: "Aki hisz Én bennem, ha meghal is él. Aki él és hisz én bennem, soha meg nem hal." Emlékszem, hogy Te mondtad ezt, Uram.

229. És aztán azt mondtad, azoknak, akik hittek Benned... Most, azt mondtad, ha hiszünk, Örök Életünk van. És azt mondtad, azoknak, akik hittek benned, hogy azokat a cselekedeteket, amiket Te tettél, ők is tenni fogják.

230. Most, Atyám, tudjuk, hogy Te vagy az Isten, és tudjuk, hogy nincs más, csakis Te. És hiszünk benned, és bízunk benned most, a Jézus Krisztus nevében.

Most, a fejeiteket meghajtva.

231. Hányan vannak ebben az épületben, akik tudjátok, hogy nem emlékeztek meg az Úrról olyan módon, ahogy emlékeznetek kellene Róla? És ennek a kis feldarabolt Üzenetnek a végén szeretnétek felemelni a kezeteiket, mondván: "Istenem, tedd Magad olyan valóságossá számomra, amíg megemlékezem Rólad az... a parancsolataid az ágyam oszlopain lesznek. "Az Úrra néztem szüntelen." ahogy Dávid mondta. Uram, adj nekem többet magadból, hogy Rád tudjak emlékezni!" Tedd fel

a kezed, mondva: "Imádkozz értem, testvér!" Ez majdnem egyöntetűen mindenütt.

"Úr Jézus, légy irgalmas hozzám!"

232. Most, vannak itt olyanok, akik soha nem vallották Őt Uruknek? És most talán Előtte állsz... És mondtuk nektek, épp egy néhány perccel ezelőtt, hogy Ő megígérte, hogy "Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek, közöttük leszek." Most, Ő ezt megígérte. Akkor neki itt kell lennie. És soha nem fogadtad el Őt Uradként?

233. Elkövetnéd azt a meggondolatlanságot, amit Heródes? Azt tennéd, amit Pilátus, hogy valaki másra hárítanád Őt? "Az anyukám, ő egy keresztény volt. Az apukámnak elegendő vallása volt mindannyiunk számára." Azt tennéd? "A feleségem egy vallásos asszony."

234. Mi van veled? Felemelnéd a kezed és mondanád: "Istenem, emlékezz meg rólam! Egy bűnös vagyok, és rendbe szeretnék jönni veled. Felemelem a kezemet."? Van... Azt akarjátok mondani, hogy nincsen egy bűnös sem az épületben? Isten áldjon meg, hölgyem! Isten áldjon meg, hölgyem itt. Tessék. Azt gondoltam, hogy valami rossz irányba húzott itt.

235. Értitek, hogy Jézus mondta, hogy itt van? És Ő ismeri a gondolataitokat –látjátok- a szívetekben. Köszönöm az őszinteségeket. Valójában többen vannak, akiknek fel kellene emelni a kezüket.

236. De felemelnétek a kezeteket akkor? Mondjátok: "Branham testvér, egyszerűen a képmutatók szerepét játszom. Járok gyülekezetbe. De amikor valójában az újjászületésről van szó, én csak csatlakoztam a gyülekezethez. Valójában nem ismerem Krisztust. Még mindig szeretem a világot, épp úgy, mint azelőtt. Ő, én szeretek járni, hallgatni az üzenetet, vagy valami. De amikor arról van szó, hogy időt szakítani, és kimenni, és azokat az órákat imádságban tölteni Vele, és közösségben lenni Vele, megemlékezni Róla, én azt nem teszem. Még csak nincs is vágyam azt tenni. Én tudom akkor, Branham testvér, nem lehetek rendben, és ilyen érzésem legyen. Így felemelem a kezemet Istenhez, "Légy irgalmas hozzám." Emeljétek fel a kezeteket! Legyetek őszinték ezzel! Így van. Isten áldjon meg benneteket! Rendben. Igen uram. Az Úr áldjon meg! Ámen.

237. Csak várok, hogy lássam, hogy a Szentlélek ki fog-e valami mást is jelenteni. Isten áldjon meg, uram. Isten áldjon meg! Biztosan. Akarom, hogy Ő vizsgálja át a szíveteket. Ezért van Ő itt. Rendben. Isten áldjon

meg, kis hölgyem. Az nagyon jó.

Éppen ahogy erről gondolkodtok, vegyétek ezt most komolyan!

238. "Ó Branham testvér, haza kell sietnem." Hallgass ide! Ki fogsz sietni ebből az életből is egy napon. Látod? Gondolj erre most! Ez az az óra. Ez az az idő.

239. Mondod: "Nos, mondom neked. A pásztorunk egy ragyogó ember, nagyon képzett. Ezt inkább tőle hallanám."

240. Az nem számít, hogy ki hozza az Üzenetet. Nem a hírnökről van szó. Az Üzenetről, amit hallasz. Látjátok? Nem számít miféle ember menne oda az ajtóhoz, és adná át az üzenetet, hogy örököltél egy millió dollárt, elfogadnád a pénzt. Fogadd el a bocsánatodat!

241. A fejeitek meghajtva most, és a szemeitek bezárva, kérdezni fogok tőletek valamit, nagyon őszintén. És akarom, hogy az igazságot mondjátok nekem.

242. Asszonyok, akiknek rövid hajatok van, hányan érzitek valójában, hogy hosszú hajatok kellene legyen? Emeljétek fel a kezeteiket, és mondjátok... Isten áldjon meg! Az jó. Tudom, hogy megtettétek. Van remény számotokra. De ha olyan érzéketlenek vagytok, hogy nem tudjátok megtenni, még csak nem is érzitek kárhozható magatokat, látjátok, akkor valami történt veletek. Mert az Ige azt mondja, hogy nektek kellene.

243. Ti asszonyok közül, hányótok hord rövidnadrágot és azokat a ruhákat, vagy dohányzik; és ti férfiak is, akik tudjátok, hogy rosszul cselekszettek? És mondjátok: "Nem akarom azt tenni, Branham testvér. Valójában én szeretem Istent, de azok a dolgok kapaszkodnak belém. És tudom, hogy ez egy gonosz dolog. Felemelem a kezem. A kezem felemelésével, kérem Istent, hogy vegye ki ezt belőlem." Emeljétek fel a kezeteiket! Legyetek őszinték! Isten áldjon meg! Így igaz. Ja. Ez igaz.

244. Ez az őszinteség. Az őszinte. Isten egy gyógyulási összejevetelt fog adni nekünk egy percen belül, ezért az őszinteséért. Hihetjük azt. Higgyetek Istenben!

245. Mennyei Atyám, Te látod a kezeket. Te ismered az emberek állapotát. Te tudod, hogy mi minden van a szíveikben, Uram. Imádkozom, hogy adj bocsánatot mindegyikőjüknek! És most, add meg nekik a szívük vágját! Vedd el a szívfájdalmukat! Tedd meg azt Uram, amit nekik tudniuk kell. Imádkozom, hogy add meg ezt nekik, szeretett Fiad, a mi Urunk Jézus Neve által! Mi ezt Isten dicsőségére kérjük.

Rádbízom őket, Atyám, Istenem, hogy elvégezd a munkádat bennük, Jézus Krisztus Neve által. Ámen.

246. Most, ahogy felemelitek a fejetekeket. Hányan éreztek teljesen máshogy ezzel kapcsolatban? Csak emeld fel a kezed, mondd: "Teljesen máshogy érzem." Most, hányan tudjátok, hogy Ő megígérte: Ő "az Úr meggyógyítja minden betegségünket"? Hiszitek azt? (A hallgatóság mondja "Ámen." -szerk.) Megtennétek?

247. Hányan hiszik közületek, hogy Ő megígérte ezt, hogy "Egy kevés idő, és a világ nem lát engem többé, de ti látni fogtok."? Hiszitek azt? (A hallgatóság mondja "Ámen" -szerk.) hiszitek, hogy ez lehetséges akkor, ha a Zsidók 13:8 itt azt mondja: "Jézus Krisztus ugyanaz, tegnap, és mindörökké," hiszitek, hogy ez lehetséges, hogy meglássuk Istent? ("Ámen") Hogyan láthatnánk Őt? A Lelkének megnyilvánulásában, az élő Lényében. Elhinnétek azt? ("Ámen")

248. Megkérem a testvéreimet, hogy ne ezért imádkozzanak ott hátul! Csak imádkozzatok értem! Hagyjátok a hallgatóságot, ez alkalommal! Egy pár nap múlva az összejövetelhez érkezünk, és talán megragadjuk azt.

249. Akarom, hogy ez a hallgatóság egy irányítás alatt legyen. Akarom ezeket a szellemeket az irányításom alá venni, a Jézus Krisztus Nevében, az Ő dicsőségére, hogy az Ő Szelleme munkálkodjon, és bizonyítsa nektek, hogy Ő még mindig él.

250. Veszem az Igéjét itt. Ez mondta, János Evangéliuma, János Evangéliuma 14. rész és 12. vers, mondja: "Aki hisz Énbennem, azokat a cselekedeteket, amiket én teszek, ő is tenni fogja. Hiszitek azt? (A hallgatóság mondja "Ámen." -szerk.)

251. Akkor, mindenki közületek emberek, akik betegek vagy szükségben vannak, vagy valamire szükségetek van, imádkozzatok! Csak érintsétek meg -emlékezzetek- a ruhájának szegélyét! "Ő a Főpap, akit meg lehet érinteni betegségeink érzésével."

252. Mondja ezt a Biblia, testvér? (A testvér mondja "Ámen." -szerk.)

253. És akkor hogy cselekedne, ha Ő a Főpap? Ugyanúgy, ahogy akkor tett, amikor itt volt, mivel Ő ugyanaz a Főpap. Hogyan tenné Ő ezt? Ha az Ő teste az Áldozat az Isten Trónján, hogyan tehetné ezt? Ő visszaküldte a Szellemét, a Szentlelket. "És Ő az enyémből vesz, és megjelenti nektek." Most, ha látni akarjátok, hogy Isten...

254. Az ok, hogy én ezt erre alapozom, tudva ezt, tudom, hogy az Üzenet,

amit az embereknek prédikálok, az Igazság. Én hiszem azt teljes szívemből. Noha ez vág itt, egy kicsit azon a módon; nem azért, hogy durva legyen, nem, hogy különbözzön, hanem, hogy őszinte legyen. És ezért, tudom, hogy Ő mondta azt. Ha venné azokat a dolgokat, amik Istenéi voltak... És ez kellene, hogy megismertesse veletek. Ha Ő veszi azokat a dolgokat, amik Krisztuséi, és megmutatja nektek, és megjelenti az eljövendőket, és pontosan azokat cselekszi, amiket Ő tett, az a Szentlélek. Annak kell lennie.

255. Imádkozzatok most, és érintsétek meg a ruháját! Alárendelem magamat Neki, és meglátom, mit mond Ő nektek. Csak imádkozzatok!

256. Van itt valaki, aki ezelőtt soha nem volt az összejöveten? Felemelnéd a kezed? Igen, sokan vannak.

257. Emlékezzetek, Jézus Krisztus soha, egy alkalommal sem állította, hogy gyógyítja az embereket. Azt mondta: "Nem Én cselekszem ezeket a dolgokat. Az Atyám teszi." János evangéliuma 5. rész és 19. vers.

258. Mikor elhaladt a Bethesda tavánál, és nagy tömegek feküdtek ott, emberek sokasága, talán ezrek feküdtek ott, sánták, vakok, bénák, nyomorékok, Ő odament egy emberhez, akinek talán prosztata baja volt, vagy talán tuberkolózis. Az állandó volt. Harmincnyolc éve ebben szenvedett. És Ő azt mondta neki: "Vedd fel az ágyadat és menj be a házba."

259. Az ember tudott járni. Azt mondta: "Mire odaérek, valaki más..." És voltak ott olyan emberek, akik rosszabb állapotban voltak, mint ő.

260. De Jézus tudta, hogy ő ott volt, és tudta, hogy abban az állapotban volt. Amikor megkérdezték, Ő azt mondta: "Bizony mondom nektek, a Fiú semmit sem tehet önmagától. Hanem amiképpen látja az Atyát cselekedni, a Fiú is aképpen cselekszik."

261. Ma is ugyanez a helyzet vele. Egy próféta sem, egyik sem volt képes bármit cselekedni, az Isten akaratának szuverenitásán kívül, ez igaz, azon kívül, amit Isten akar.

262. Nem tudom. Akarom... Ez az oka. Tudom, hogy egy csoport szolgáló ül itt. Nem sok van ott, akit ismerek. Ha látnom kellene Őt valaki felett, megpróbálnám, ha hajlandó lenne, elmondom az embereknek, hogy ismerem őket.

263. Imádkozzatok, és lássátok meg, hogy Ő még mindig az a Főpap-e, akit meg lehet érinteni. Az Őt ide helyezi élénk, és meglátjátok, hogy Ő itt van. Igaz ez? mondjátok "Ámen." (A hallgatóság mondja "Ámen.")

-szerk.) Ez biztosan jelenlévővé teszi Őt. Csak legyen hitetek!

264. Itt van egy kis hölgy, épp itt ül, a fejét a levegőbe emelve, olyan erősen imádkozik, ahogy csak tud. Zöld kabátot visel, épp itt ül. A fejének állapota miatt imádkozik. Az zavarja őt. Igaz ez, hölgyem? Emeld fel a kezed, ha úgy van. Ha idegen vagyok neked, integess a kezeddel, oda-vissza! Az most elhagyott téged.

265. Mondd, megtennél egy szívességet nekem, mialatt itt vagy? Az a Világosság rögtön átment a melletted ülő hölgyre. Ő is imádkozik. Akarok tőled kérdezni valamit. Azt mondtad, "Emlékezz meg rólam, Uram!" Rendben, Ő megtette. Egy arcüreggyulladásban szenvedsz. Ha ez igaz, emeld fel a kezed, és integess a kezeddel! Rendben. Tessék. Látjátok?

266. Hisztek? (Hallgatóság mondja "Ámen." -szerk.) Most, "Egy kevés idő, és a világ nem lát Engem többé." Kérdezzétek meg azokat az asszonyokat! keressétek meg őket! Kérdezzétek meg, hogy ismerem-e őket!

267. Itt, itt ül egy fiatalember, imádkozik az apjáért. Soha nem ismertelek. Nem tudom ki vagy. Nem. Nem tudok semmit rólad. De az apukádért imádkozol. Ő nincs itt. Ő valahol egy nagy vízen túl van. Gyomor problémában szenved. Puerto Ricóban van. Ez ÍGY SZÓL AZ ÚR. Ez igaz. Higgyetek! Látjátok, mire gondolok?

268. Itt van egy hölgy itt ülve, érdekeltnek néz ki, a piros kalapban. Aldridge asszony, Aldridge. Aha. Szívproblémával szenved. Hiszed, hogy Isten meg fog gyógyítani? Rendben.

269. Megteszel nekem egy szívességet? Ott ül egy hölgy melletted, Cook asszony néven. Cook asszonynak a lábaival van problémája. Ez igaz. Cook asszony, emeld fel a kezed! Ha teljesen idegen vagyok, emeld fel a kezed! Rendben. Legyen hitetek Istenben!

270. Tedd a kezedet a melletted lévő asszonyra! Ő Russell kisasszony. Tüdő problémában szenved. Emeld fel a kezed, Russell kisasszony, és hidd ezt teljes szívedből, ha idegen vagyok számodra!

271. Mi van a következővel? Ja. Egyetlen dolog, ami meg kell, hogy legyen neked, az a hit.

272. A mellette lévő hölgy is gyomorproblémában szenved, és az ő neve Dillman asszony. Ha teljes szívedből hinni fogsz, meglehet.

273. Harmon asszony, mellette ül, épp most jött a kórházból. Végbélprobléma miatt műtötték. Hiszel, Harmon asszony? Ha hiszel

teljes szívedből, hazamehetsz, gyógyulj meg.

274. Hányan hisznek most? (Hallgatóság mondja "Ámen" -szerk.)

275. "Egy kevés idő, és a világ nem lát engem többé." És akkor mit akarok én mondani? Emlékezz, Jézus megígérte. Jézus azt mondta, "Veletek leszek, mégpedig bennetek, a világ végezetéig. A cselekedeteket, amelyeket Én cselekszek, ti is tenni fogjátok." Megemlékezve, hogy Jézus ígérte meg ezeket, Jézus be is teljesíti.

276. Most, arra is emlékezzetek, hogy Jézus megígérte, hogy "Aki hisz Énbennem, Örök élete van." Ti, akik felemeltétek a kezeteket, az előbb, ezután a gyógyító szolgálat után, feljönnétek ide most, és ideállnátok egy imáért? Ő megígérte, hogy Örök Életet ad, ugyanúgy, ahogy megígérte a gyógyítást.

277. Most, tudtátok, hogy Ő ezt is megígérte? "Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek. Ha betegek teszik kezeiket, azok meggyógyulnak." Hiszitek azt? Most akkor tegyétek egymásra a kezeiteket! Látjátok, Ő itt van. Én nem tudlak meggyógyítani titeket. Ő már megtette. Most tegyétek a kezeteket valakire, és imádkozzatok valakiért, épp ott mellettetek. Ámen.

278. Most hajtsátok meg fejeiteket és imádkozzatok, épp úgy, ahogy a saját gyülekezetekben tesztetek! Imádkozzatok: "Uram, Istenem, gyógyítsd meg ezt a személyt! Ez a személy értem imádkozik." És csak kérjétek Istent, hogy gyógyítson és tegyen egészségessé! Higgyétek ezt teljes szívetekből! "Uram, én hiszem, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké." Az Ő Igéje el nem múlhat.

279. Emlékezzetek, Ő megígérte, "Egy kevés idő, és a világ nem lát engem." Nem látják Őt a kutyaversenyen ma este. Nem látják Őt a moziban. Nem látják Őt ezekben a formális gyülekezetekben. De ti látjátok Őt. Ő itt van. Emlékezzetek, Ő megígérte ezt, és Ő itt van, hogy megválaszolja az imákat, és megadja nektek a szívetek vágyát.

Tegyétek egymásra a kezeteket és imádkozzatok!

280. Úr Jézus, jövök megemlékezve arról, hogy Te mondtad, "Az Én nevemben ördögöket űznek." És én elűzök minden hitetlenség szellemét ebből a hallgatóságból, ezekből az emberekből, az Isten dicsőségére.

Magyar nyelven kiadva 2013-ban.

A füzet pénzért nem értékesíthető!